

365.63
54159

หอสมุดแห่งชาติบรมมหาราชวัง

จันทร์

ข้อก้าหนด

หอสมุดแห่งชาติสาขานครราช

มาตรฐานขั้นต่ำสำหรับปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง
กับข้อเสนอนแนะนำในเรืองที่เกี่ยวข้อ

STANDARD MINIMUM RULES
FOR THE TREATMENT OF PRISONERS
AND RELATED RECOMMENDATIONS

ของ

องคการสหประชาชาติ
แปล เรียบเรียง และจัดพิมพ์
โดย

กรมราชทัณฑ์
กระทรวงมหาดไทย

พ.ศ. ๒๕๐๔

กรมราชทัณฑ์

กระทรวงมหาดไทย
กรมราชทัณฑ์

STANDARD MINIMUM RULES
FOR THE TREATMENT OF PRISONERS
AND RELATED RECOMMENDATIONS

1955

กรมราชทัณฑ์

กรมราชทัณฑ์

๙ 415 ๙

กรมราชทัณฑ์

กรมราชทัณฑ์

๙ 415 ๙

เลขที่ ๑๔๑.

365.63

เลขหมู่ ๙ 415 ๙

เลขทะเบียน ๔. ๓๑๗. ๑๑๓๓๖

คำนำ

กฎหมายมีอยู่คู่กับชาติบ้านเมือง สมัยโบราณรัฐจัดการกับผู้
ประพฤติฝ่าฝืนกฎหมายด้วยวิธิน่าเกลียดเป็นส่วนใหญ่ แม้ต่อมาจะเอาตัวไป
คุมขังในคุกตะรางก็มีวัตถุประสงค์อยู่ในวงจำกัด เพียงมิให้หลบหนีออกไป
ก่อความสงบสุขของประชาชน เจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมอาจใช้อุปกรณ์
ทุกชนิดที่จะพันหน้าผู้ต้องโทษไว้มิให้หลบหนี ฉะนั้น จึงไม่จำเป็นจะต้องใช้
ผู้มีความรู้สูงก็ได้ในสมัยนั้น

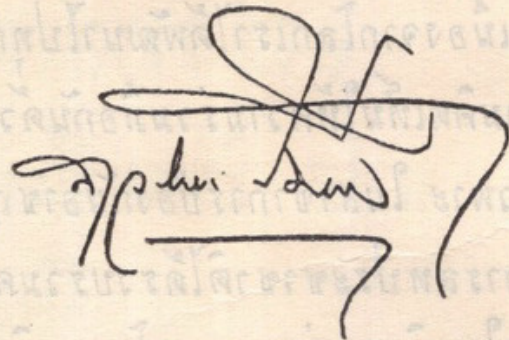
แต่ปัจจุบันนี้งานราชทัณฑ์ได้เปลี่ยนแปลงขยายวัตถุประสงค์
ออกไปหลายประการ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ต้องการแก้ไขฟื้นฟูผู้ต้องขัง
ให้กลับตนเป็นพลเมืองดีเมื่อปล่อยตัวออกไป คนไข้ย่อมป่วยเป็นโรคได้
มากมายหลายประการ และต้องการนายแพทย์ผู้มีความรู้เชี่ยวชาญใน
การวิเคราะห์สมุฏฐาน และให้การบำบัดรักษาฉันใด ผู้ต้องขังย่อมมีมูลเหตุ
ผลักดันให้เขาเป็นผู้น่าเกลียดกฎหมายแตกต่างกัน และต้องการนักการราชทัณฑ์
ที่ทรงความรู้ความสามารถที่จะช่วยคิดแปลงแก้ไขผู้ต้องขังแต่ละรายให้
กลายเป็นคนดีฉันนั้น

เนื่องจากโลกเราได้พัฒนาไปทุกวิถีทาง แต่ละประเทศได้แลกเปลี่ยน
เปลี่ยนความคิดเห็นให้ความร่วมมือกันด้วยดี จนถึงกับมีองค์การสหประชา
ชาติ โดยเฉพาะ ในสาขาการป้องกันอาชญากรรมและการปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง
นี้ องค์การสหประชาชาติได้รวบรวมความคิดเห็นและการปฏิบัติของแต่ละ
ประเทศในภูมิภาคต่าง ๆ ของโลกมาพิจารณาแก้ไข และที่สุด ก็ได้วาง
หลักเกณฑ์เป็นข้อกำหนดมาตรฐานขั้นต่ำ สำหรับใช้ปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง
พร้อมทั้งขอเสนอแนะนำในเรื่องที่เกี่ยวของขึ้น ซึ่งที่ประชุมสหประชาชาติ
ได้พิจารณามิมีติรับรองไว้ เมื่อ พ.ศ. ๒๔๙๔

และต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๐๑ องค์การสหประชาชาติได้จัดพิมพ์
เอกสารว่าด้วยข้อกำหนดมาตรฐานขั้นต่ำ สำหรับใช้ปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง
กับข้อเสนอแนะในเรื่องที่เกี่ยวของของสหประชาชาติ (Standard Minimum
Rules for the Treatment of Prisoners and Related
Recommendations) และได้แจกจ่ายไปยังประเทศที่เป็นสมาชิกองค์การ
สหประชาชาติ เพื่อถือเป็นทางปฏิบัติ

ข้าพเจ้าได้พิจารณาแล้ว เห็นว่า เอกสารดังกล่าวนี้มีประโยชน์
มาก จึงได้ให้เจ้าหน้าที่แปลและเรียบเรียงพิมพ์ออกเป็นภาษาไทย ซึ่งหวังว่า
หนังสือเล่มนี้จะเป็นแนวทางที่อำนวยความสะดวกให้แก่ผู้บริหารงานราชทัณฑ์
ได้ปฏิบัติให้สอดคล้องต้องด้วยความนิยมของนานาอารยประเทศ และตรง
กับนโยบายของกรมราชทัณฑ์ ที่จะเพิ่มพูนความรู้ความสามารถแก่ข้าราชการ
ในสังกัด และยังหวังว่า จะได้รับความสนใจจากวงงานที่เกี่ยวข้องกับ
กระบวนการยุติธรรม ตลอดจนนักศึกษาทั่วไปด้วยตามสมควร ข้าพเจ้าขอ
ขอบใจเจ้าหน้าที่ที่มีส่วนช่วยแปลและพิมพ์เอกสารนี้ไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย.

(นายสุวรรณ รณยศ)

อธิบดีกรมราชทัณฑ์

๑ มกราคม ๒๕๐๔

คำนำ

(ในการพิมพ์ครั้งที่ ๒)

หนังสือเรื่อง “ข้อกำหนดมาตรฐานขั้นต่ำ สำหรับปฏิบัติต่อผู้ต้องขังกับข้อเสนอแนะในเรื่องที่เกี่ยวข้อง” (Standard Minimum Rules for The Treatment of Prisoners and Related Recommendations) ที่ได้จัดพิมพ์ขึ้นครั้งแรกนั้น ได้รับความสนใจจากเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ นักศึกษา และผู้สนใจในกิจการงานราชทัณฑ์เป็นอย่างดี จำนวนหนังสือที่พิมพ์ครั้งที่ ๑ ได้แจกจ่ายหมดสิ้นภายใน ๑๕ วัน และยังมีผู้ต้องการอีกมาก

ข้าพเจ้าได้พิจารณาแล้ว เห็นว่า ถ้าหากพิมพ์ขึ้นใหม่เพื่อสนองความต้องการอีกครั้งหนึ่ง ก็คงจะเป็นประโยชน์แก่ราชการและงานราชทัณฑ์ของกระทรวงมหาดไทยอย่างกว้างขวาง เพราะเหตุว่าการปฏิรูปราชการทัณฑ์ให้เข้าสู่ระบบใหม่ที่ดี การแก้ไขพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ฉบับใหม่ที่ดี จะต้องยึดถือข้อกำหนดมาตรฐานขั้นต่ำ สำหรับปฏิบัติต่อผู้ต้องขังตามหลักการของสหประชาชาติ และความร่วมมือสนับสนุนโดยทั่วไปด้วย จึงตกลงให้พิมพ์ขึ้นแจกจ่ายอีกครั้งหนึ่ง

ในการพิมพ์ครั้งที่ ๑ ได้พิมพ์แต่คำแปลภาษาไทยโดยเฉพาะ มีวงเล็บข้อความจากต้นฉบับภาษาอังกฤษไว้เพียงบางคำเท่าที่จำเป็นเท่านั้น แต่ในการพิมพ์ครั้งที่ ๒ นี้ เพื่อให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น จึงได้จัดพิมพ์ข้อกำหนดมาตรฐานขั้นต่ำจากต้นฉบับภาษาอังกฤษ และคำแปลภาษาไทยไว้พร้อมกัน ซึ่งหวังว่า จะเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจศึกษาหาความรู้ยิ่งขึ้น

หนึ่ง ขอต้อนรับผู้อ่านหนังสือเล่มนี้ โปรดทราบไว้ด้วยว่า สหประชาชาติได้จัดให้มีการประชุมว่าด้วยการป้องกันอาชญากรรม และ การปฏิบัติต่อผู้ต้องขังมาหลายครั้งหลายหน และหลายแห่ง ในส่วนภูมิภาคต่าง ๆ ของโลก เช่น

๑. ที่กรุงเจนีวา เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๕๕
๒. ที่กรุงริโอเดอจาเนโร เมื่อเดือน เมษายน พ.ศ. ๒๔๕๖
๓. ที่กรุงโคโร เมื่อเดือน ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๕๖
๔. ที่กรุงเจนีวา เมื่อเดือน สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๕๗
๕. ที่กรุงร่างกุ้ง เมื่อเดือน ตุลาคม — พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๕๗
๖. ที่กรุงเจนีวา เมื่อเดือน สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๕๘
๗. ที่กรุงโตเกียว เมื่อเดือน พฤศจิกายน — ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๐๐

และ

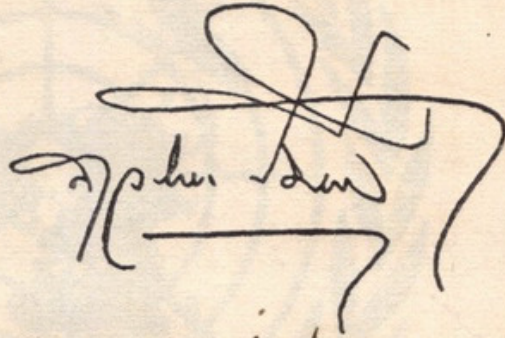
๘. ที่กรุงลอนดอน เมื่อเดือน สิงหาคม — กันยายน พ.ศ. ๒๕๐๓

สำหรับการประชุมที่กรุงเจนีวา เมื่อเดือนสิงหาคม พ.ศ. ๒๔๕๘ เป็นการประชุม เพื่อพิจารณาข้อกำหนดมาตรฐานขั้นต่ำสำหรับปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง ฉะนั้น ข้อกำหนดดังกล่าวหรือหนังสือเล่มนี้ จึงเป็นข้อกำหนดมาตรฐานขั้นต่ำสำหรับปฏิบัติต่อผู้ต้องขังที่ทันสมัยที่สุดเท่าที่สหประชาชาติได้มีมติอนุมัติให้ใช้ เพราะการประชุมต่อมาล้วนประชุมเพื่อพิจารณาเรื่องอื่น ๆ ทั้งสิ้น เช่น การประชุมที่กรุงโตเกียว เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๐ ก็เป็นการประชุมเพื่อพิจารณาเรื่องการป้องกันอาชญากรรมและอื่น ๆ เช่น เรื่องการป้องกันเด็กกระทำความผิดและการโสเภณี เป็นต้น การประชุมที่กรุงลอนดอน

เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๓ ก็เป็นการประชุมเพื่อพิจารณาเรื่องการป้องกันอาชญากรรม และอื่น ๆ เช่น เรื่องโทษจำคุกกระยะสั้น การปฏิบัติต่อผู้ต้องขังก่อนการปลดปล่อย และการสงเคราะห์ผู้พ้นโทษ เป็นต้น

ข้าพเจ้าหวังว่า หนังสือเล่มนี้ คงจะเป็นประโยชน์แก่ท่านผู้อ่านผู้สนใจในงานราชทัณฑ์โดยทั่วกัน.

(นายสุวรรณ รินยศ)

อธิบดีกรมราชทัณฑ์

๒๕ ม.ค. ๒๕๐๔

STANDARD MINIMUM RULES FOR THE TREATMENT OF PRISONERS AND RELATED RECOMMENDATIONS

A Standard Minimum Rules for the Treatment of Prisoners

Resolution adopted on 30 August 1955

PRELIMINARY OBSERVATIONS

1. The following rules are not intended to describe in detail a model system of penal institutions. They seek only, on the basis of the general consensus of contemporary thought and the essential elements of the most adequate systems of today, to set out what is generally accepted as being good principle and practice in the treatment of prisoners and the management of institutions.

2. In view of the great variety of legal, social, economic and geographical conditions of the world, it is evident that not all of the rules are capable of application in all places and at all times. They should, however, serve to stimulate a constant endeavour to overcome practical difficulties in the way of their application, in the knowledge that they represent, as a whole, the minimum conditions which are accepted as suitable by the United Nations.

ข้อกำหนด
มาตรฐานขั้นต่ำสำหรับปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง
กับ
ข้อเสนอแนะในส่วนที่เกี่ยวข้อง

ก. ข้อกำหนดมาตรฐานขั้นต่ำสำหรับปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง
ข้อกำหนดนี้ สหประชาชาติได้มีมติรับรองให้ใช้
ตั้งแต่วันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๔๕๘

ข้อสังเกตเบื้องต้น

๑. ข้อกำหนดที่จะกล่าวต่อไปนี้ ไม่ประสงค์ที่จะบรรยายอย่างละเอียดถึงระบบการราชทัณฑ์ที่จะใช้เช่นแบบฉบับ แต่พยายามที่จะกำหนดขึ้นโดยถือเอาหลักการและทางปฏิบัติที่ยอมรับกันทั่วไปว่าดี สำหรับปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง และสะดวกแก่การบริหารงานเรือนจำ โดยอาศัยแนวความคิดที่เห็นสอดคล้องกันทั้งกันในที่ประชุมสมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติ และอาศัยหลักสำคัญของระบบการราชทัณฑ์ที่นิยมใช้ปฏิบัติกันอยู่ในปัจจุบันเป็นเกณฑ์

๒. เนื่องจากความแตกต่างกันในด้านกฎหมาย สังคม เศรษฐกิจ และสภาพแห่งภูมิศาสตร์ ฉะนั้น ข้อกำหนดนี้ ย่อมจะใช้ปฏิบัติไม่ได้ทุกข้อ ทุกแห่ง ทุกเวลา แต่ควรพยายามช่วยกันนำมาใช้ เพื่อขจัดปัญหาที่ยากทั้งมวล เพราะข้อกำหนดนี้สหประชาชาติได้ยอมรับรองว่าเป็นข้อปฏิบัติขั้นต่ำที่เหมาะสมแล้ว

3. On the other hand, the rules cover a field in which thought is constantly developing. They are not intended to preclude experiment and practices, provided these are in harmony with the principles and seek to further the purposes which derive from text of the rules as a whole. It will always be justifiable for the central prison administration to authorize departures from the rules in this spirit.

4. (1) Part I of the rules covers the general management of institutions, and is applicable to all categories of prisoners, criminal or civil, untried or convicted, including prisoners subject to "security measures" or corrective measures ordered by the judge.

(2) Part II contains rules applicable only to the special categories dealt with in each section. Nevertheless, the rules under section A, applicable to prisoners under sentence, shall be equally applicable to categories of prisoners dealt with in sections B, C and D, provided they do not conflict with the rules governing those categories and are for their benefit.

5. (1) The rules do not seek to regulate the management of institutions set aside for young persons such as Borstal institutions or correctional schools, but in general part I would be equally applicable in such institutions.

๓. อีกนัยหนึ่ง ข้อกำหนดนี้ได้อ้างไว้ให้ครอบคลุมถึงความคิดซึ่งกำลังก้าวหน้าอยู่เสมอ จึงไม่ต้องการตัดทอน การทดลอง และการปฏิบัติต่างๆ ที่กลมกลืนกับหลักการที่ดี และค้นคว้าหาทางขยายความมุ่งหมายที่มียุติแล้วในข้อกำหนดเหล่านี้ให้กว้างขวางออกไปอีก จึงเป็นเหตุผลสมควรที่ฝ่ายบริหารงานราชทัณฑ์ส่วนกลาง จะใช้อำนาจสั่งการปฏิบัติแตกต่างจากข้อกำหนดนี้ โดยอาศัยเจตนารมณ์ดังกล่าวได้

๔. (๑) ส่วนที่ ๑ ของข้อกำหนดว่าด้วยการบริหารงานทั่วไปในทัณฑสถาน และเป็นข้อกำหนดที่ใช้แก่ผู้ต้องขังทุกประเภท กล่าวคือ ผู้ต้องขังในคดีอาญา หรือในคดีแพ่ง คนระหว่างพิจารณา หรือผู้ต้องขังคดีเสรีที่เด็ดขาด รวมทั้งผู้กระทำผิดซึ่งอยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัติการเพื่อความปลอดภัยหรือวิธีการแก้ไขอบรมอันเป็นคำสั่งของศาลพิพากษา

(๒) ส่วนที่ ๒ เป็นข้อกำหนดที่ใช้เฉพาะกับผู้ต้องขังประเภทพิเศษ เพื่อมิให้ข้อกำหนดในข้อ ก. ซึ่งใช้กับผู้ต้องขังคดีพิพากษาให้จำคุกไปใช้เหมือนกับข้อ ข. (นักโทษวิกลจริตและจิตไม่ปกติ) ข้อ ค. (คนต้องขังระหว่างสอบสวนและรอการพิจารณา) และข้อ ง. (ผู้ต้องขังคดีแพ่ง) ทั้งนี้เพื่อมิให้สับสนที่จะใช้ข้อกำหนดเหล่านี้แก่ผู้ต้องขังประเภทต่างๆ และก็เพื่อประโยชน์แก่ผู้ต้องขังเองด้วย

๕. (๑) ข้อกำหนดดังกล่าวนี้ ไม่มุ่งจะวางระเบียบในการบริหารงานสำหรับเฉพาะราย เช่น สถานบอร์สถล หรือโรงเรียนฝึกอบรม แต่ข้อกำหนดในส่วนที่ ๑ นี้ ก็อาจนำไปใช้ปฏิบัติในสถานฝึกอบรมเหล่านั้นได้โดยอนุโลม

(2) The category of young prisoners should include at least all young persons who come within the jurisdiction of juvenile courts. As a rule, such young persons should not be sentenced to imprisonment.

ไม่ไปขึ้นอยู่ในประเภทที่เรียกว่า ผู้ต้องขัง (3) section

of institutions, and is applicable to all categories of prisoners, criminal, civil, political, or religious, including prisoners subject to military discipline. The judge, in exercising his discretion, may, however, order that a young person be placed in a special category of prisoners, provided that this does not conflict with the rule governing those categories and the law for their disposal.

ผู้ต้องขังพิเศษ (4) section

การที่จะขึ้นอยู่ในประเภทที่เรียกว่า ผู้ต้องขัง (5) the spe-

cial category of prisoners shall be decided by the judge, in exercising his discretion, may, however, order that a young person be placed in a special category of prisoners, provided that this does not conflict with the rule governing those categories and the law for their disposal.

ผู้ต้องขังพิเศษ (6) section

การที่จะขึ้นอยู่ในประเภทที่เรียกว่า ผู้ต้องขัง (7) section

of institutions shall be decided by the judge, in exercising his discretion, may, however, order that a young person be placed in a special category of prisoners, provided that this does not conflict with the rule governing those categories and the law for their disposal.

ผู้ต้องขัง

(๒) ผู้ต้องขังประเภทเบาควรอยู่อย่างน้อยที่สุด ก็ควรรวบรวม
บุคคลทั้งหมดที่ศาลคดีเด็กพิพากษาส่งมา ดังนั้น ผู้ต้องขังเบาควรที่จะให้
ปฏิบัติตามข้อกำหนดนี้ ควรจะเป็นบุคคลที่ไม่ถูกลงโทษจำคุก

6. (1) The following rules shall be applied impartially.
There shall be no discrimination on grounds of race, colour,
sex, language, religion, political or other opinion, national or
social origin, property, birth or other status.

(2) On the other hand, it is necessary to respect the
religious beliefs and moral precepts of the group to which
prisoner belongs.

Register

7. (1) In every place where persons are imprisoned
there shall be kept a bound registration book with numbered
pages in which shall be entered in respect of each prisoner
received:

- (a) Information concerning his identity;
  - (b) The reasons for his commitment and the
authority therefor;
  - (c) The day and hour of his admission and release.
- (2) No person shall be received in an institution
without a valid commitment order of which the details shall
have been previously entered in the register.

Part I. Rules of General Application

Basic principle

6. (1) The following rules shall be applied impartially. There shall be no discrimination on grounds of race, colour, sex, language, religion, political or other opinion, national or social origin, property, birth or other status.

(2) On the other hand, it is necessary to respect the religious beliefs and moral precepts of the group to which a prisoner belongs.

Register

7. (1) In every place where persons are imprisoned there shall be kept a bound registration book with numbered pages in which shall be entered in respect of each prisoner received:

- (a) Information concerning his identity;
- (b) The reasons for his commitment and the authority therefor;
- (c) The day and hour of his admission and release.

(2) No person shall be received in an institution without a valid commitment order of which the details shall have been previously entered in the register.

ส่วนที่ ๑ ข้อกำหนดทั่วไป

หลักมูลฐาน

๖. (๑) ข้อกำหนดต่อไปนี้ พึงใช้ได้ทั่วไปโดยมีข้อกำหนดถึงข้อแตกต่างกันในเรื่องเชื้อชาติ ผิว เพศ ภาษา ศาสนา ความคิดเห็นทางการเมือง หรือความคิดเห็นอื่น ๆ สัญชาติ หรือฐานะทางสังคม ทรัพย์สิน กำเนิด หรือสถานะอื่นใดของผู้ต้องขัง

(๒) หากแต่จะต้องการระบอบความเชื่อในศาสนา และหลักธรรมของชนบดอยู่

การทะเบียน

๗. (๑) สถานที่ใช้เป็นเรือนจำทุกแห่ง ต้องมีสมุดทะเบียนระบบเลขกำกับหน้า สำหรับบันทึกรายละเอียดเกี่ยวกับผู้ต้องขังที่รับไว้คุมขัง มีรายการดังนี้

ก. ข้อความบ่งตัวผู้ต้องขัง

ข. ความผิดและอำนาจที่จับกุมคุมขัง

ค. วัน และ เวลา ที่รับตัวและปลดปล่อย

(๒) การรับตัวผู้ต้องขังพึงมีคำสั่งอนุญาตตามกฎหมาย รายละเอียดของคำสั่งให้บันทึกไว้ในทะเบียน

Separation of categories

8. The different categories of prisoners shall be kept in separate institutions or parts of institutions taking account of their sex, age, criminal record, the legal reason for their detention and the necessities of their treatment. Thus,

(a) Men and women shall so far as possible be detained in separate institutions; in an institution which receives both men and women the whole of the premises allocated to women shall be entirely separate;

(b) Untried prisoners shall be kept separate from convicted prisoners;

(c) Persons imprisoned for debt and other civil prisoners shall be kept separate from persons imprisoned by reason of a criminal offence;

(d) Young prisoners shall be kept separate from adults.

Accommodation

9. (1) Where sleeping accommodation is in individual cells or rooms, each prisoner shall occupy by night a cell or room by himself. If for special reasons, such as temporary overcrowding, it becomes necessary for the central prison administration to make an exception to this rule, it is not desirable to have two prisoners in a cell or room.

(2) Where dormitories are used, they shall be occupied by prisoners carefully selected as being suitable to associate with one another in those conditions. There shall be regular supervision by night, in keeping with the nature of the institution,

การแยกประเภท

๘. ผู้ต้องขังต่างประเภทกัน พึงแยกคุมขังไว้คนละแห่ง หรือคนละส่วนของทัณฑสถาน โดยคำนึงถึง เพศ อายุ ประวัติในทางอาชญากรรม เหตุผลในทางคดี และความจำเป็นที่จะต้องปฏิบัติต่อผู้ต้องขังเหล่านั้น ดังนั้น

ก. ผู้ต้องขังชายและหญิง พึงแยกไว้คนละทัณฑสถาน ทัณฑสถานแห่งใดใช้ควบคุมทั้งสองเพศแล้วไซ้ สถานทัณฑคุมขังหญิงพึงแยกเป็นเอกเทศโดยเด็ดขาด

ข. คนต้องขังระหว่างพิจารณา พึงแยกจากนักโทษเด็ดขาด

ค. ผู้ต้องโทษกักขังเกี่ยวกับหนี้สินและคดีแพ่งอื่น ๆ พึงแยกจากผู้กระทำความผิดอาญา

ง. ผู้ต้องขังเบาเว่ยพึงแยกจากผู้ต้องขังผู้ใหญ่

ที่อยู่อาศัย

๘. (๑) เรือนจำใดใช้ระบบแยกขังเดี่ยวพึงให้ผู้ต้องขังแต่ละคนนอนในห้องขัง หรือห้องนอนเดี่ยวเฉพาะเวลากลางคืน ในกรณีจำเป็น จะต้องนอนรวมกัน ไม่อาจปฏิบัติตามหลักนี้ได้ เป็นต้นว่า ผู้ต้องขังเพิ่มมากขึ้นชั่วคราว ก็ไม่พึงจัดห้องหนึ่งให้นอน ๒ คน (ควรเป็น ๓ คนต่อห้อง)

(๒) เรือนจำใดใช้ระบบห้องขังรวมผู้ต้องขังทให้นอนรวมห้องเดียวกัน พึงได้รับการคัดเลือกด้วยความระมัดระวังและเหมาะที่จะอยู่ร่วมกัน ด้วยจะต้องมีเจ้าหน้าที่คอยดูแลสังเกตการณ์ในเวลากลางคืนเป็นประจำด้วย

10. All accommodation provided for the use of prisoners and in particular all sleeping accommodation shall meet all requirements of health, due regard being paid to climatic conditions and particularly to cubic content of air, minimum floor space, lighting, heating and ventilation.

11. In all places where prisoners are required to live or work,

(a) The windows shall be large enough to enable the prisoners to read or work by natural light, and shall be so constructed that they can allow the entrance of fresh air whether or not there is artificial ventilation;

(b) Artificial light shall be provided sufficient for the prisoners to read or work without injury to eyesight.

12. The sanitary installations shall be adequate to enable every prisoner to comply with the needs of nature when necessary and in a clean and decent manner.

13. Adequate bathing and shower installations shall be provided so that every prisoner may be enabled and required to have a bath or shower, at a temperature suitable to the climate, as frequently as necessary for general hygiene according to season and geographical region, but at least once a week in a temperate climate.

14. All parts of an institution regularly used by prisoners shall be properly maintained and kept scrupulously clean at all times.

๑๐. อาคารที่คุมขังทุกแห่ง โดยเฉพาะห้องนอน จะต้องจัดให้ ถูกหลักอนามัย ตามสภาพของถิ่นฟ้าอากาศ ข้อสำคัญ จะต้องให้มีอากาศ หายใจเพียงพอ พนห้องกว้างพอควร มีแสงสว่าง ความอบอุ่น และการ ระบายอากาศ

๑๑. ทุกแห่งที่ใช้เป็นที่อยู่ และที่ทำงานของผู้ต้องขัง ควรมี ลักษณะดังนี้

ก. หน้าต่างให้แสงแดดส่องสว่างพอที่จะอ่านหนังสือ หรือทำ งานได้ และให้อากาศบริสุทธิ์ผ่านเข้ามา ทั้งนี้ ไม่ว่าจะมีการระบายอากาศ อย่างอนไถหรือไม่ก็ตาม

ข. แสงไฟสว่างพอที่จะอ่านหนังสือ หรือทำงานโดยไม่เป็น อันตรายแก่สายตา

๑๒. ส่วนจำนวนเพียงพอแก่ความจำเป็น ทั้งอยู่ในลักษณะที่สะอาด และไม่ประเจิดประเจ้อ

๑๓. ทาขาน้ำเพียงพอ และอุณหภูมิของน้ำเหมาะสมกับถิ่นฟ้าอากาศ เพื่อบุคคลต้องขังจะได้ใช้ได้ตามความจำเป็นแห่งสภาพทั่ว ๆ ไปตามกาลเทศะ แต่ อย่างน้อยควรให้ผู้ต้องขังอาบน้ำสัปดาห์ละครั้งเมื่ออากาศร้อน (คงหมายถึง ประเทศหนาว)

๑๔. ทุกส่วนของเรือนจำซึ่งปกติเป็นที่พักของผู้ต้องขังอยู่ พังพอลง รักษาให้สะอาดเรียบร้อยตลอดเวลา

Personal hygiene

15. Prisoners shall be required to keep their persons clean, and to this end they shall be provided with water and with such toilet articles as are necessary for health and cleanliness.

16. In order that prisoners may maintain a good appearance compatible with their self-respect, facilities shall be provided for the proper care of the hair and beard, and men shall be enabled to shave regularly.

Clothing and bedding

17. (1) Every prisoner who is not allowed to wear his own clothing shall be provided with an outfit of clothing suitable for the climate and adequate to keep him in good health. Such clothing shall in no manner be degrading or humiliating.

(2) All clothing shall be clean and kept in proper condition. Underclothing shall be changed and washed as often as necessary for the maintenance of hygiene.

(3) In exceptional circumstances, whenever a prisoner is removed outside the institution for an authorized purpose, he shall be allowed to wear his own clothing or other inconspicuous clothing.

18. If prisoners are allowed to wear their own clothing, arrangements shall be made on their admission to the institution to ensure that it shall be clean and fit for use.

อนามยของผู้ต้องขัง

๑๕. ผู้ต้องขังจะต้องรักษาร่างกายให้สะอาด ฉะนั้นทางการราชทัณฑ์ พึงจัดหาผ้าและของใช้ที่จำเป็น เพื่อสุขภาพและความสะอาดของผู้ต้องขังให้ทั่ว

๑๖. เพื่อให้ร่างกายของผู้ต้องขังมีลักษณะไม่เป็นที่น่ารังเกียจ และสร้างนิสัยให้รู้จักเคารพตนเอง พึงอำนวยความสะดวกให้ผู้ต้องขังได้ตัดผมหรือแต่งผม ถ้าเป็นชายก็ให้ได้โกนหนวดเคราตามกำหนดอย่างสม่ำเสมอ

เครื่องนุ่งห่มหลับนอน

๑๗. (๑) ถ้าไม่ยอมให้ผู้ต้องขังใช้เสื้อผ้าของตนเอง ทางเรือนจำควรจัดหาเครื่องแต่งกายที่เหมาะสมกับคนฟ้าอากาศ และเพียงพอที่จะให้ผู้ต้องขังมีสุขภาพดี เสื้อผ้าที่ให้สวมใส่ต้องไม่มีลักษณะน่าอับอาย หรือต่ำต้อย

(๒) เสื้อผ้าทุกชิ้น จะต้องสะอาดเรียบร้อยเสมอ เสื้อผ้าชิ้นในจะต้องเปลี่ยนและซักฟอกตามความจำเป็น เพื่อบริการไว้ซึ่งอนามย

(๓) ในกรณีพิเศษ เวลาผู้ต้องขังออกนอกเรือนจำตามคำสั่งของทางราชการ ควรอนุญาตให้สวมเครื่องแต่งกายของตนเอง หรือเครื่องแต่งกายอื่น ซึ่งไม่เป็นเข้าสายตาประชาชน

๑๘. ถ้าผู้ต้องขังคนใดได้รับอนุญาตให้ใช้เสื้อผ้าของตนเอง ในเมื่อรับตัวไว้ในเรือนจำ ควรจัดเตรียมให้เป็นที่น่าพอใจว่า เสื้อผ้านั้นมีความสะอาดและเหมาะสมแก่โอกาส

19. Every prisoner shall, in accordance with local or national standards, be provided with a separate bed, and with separate and sufficient bedding which shall be clean when issued, kept in good order and changed often enough to ensure its cleanliness.

Food

20. (1) Every prisoner shall be provided by the administration at the usual hours with food of nutritional value adequate for health and strength, wholesome quality and well prepared and served.

(2) Drinking water shall be available to every prisoner whenever he needs it.

Exercise and sport

21. (1) Every prisoner who is not employed in outdoor work shall have at least one hour of suitable exercise in the open air daily if the weather permits.

(2) Young prisoners, and others of suitable age and physique, shall receive physical and recreational training during the period of exercise. To this end space, installations and equipment should be provided.

Medical Services

22. (1) At every institution there shall be available the services of at least one qualified medical officer who should have some knowledge of psychiatry. The medical services should be organized in close relationship to the general health administration of the community or nation. They shall include a psychiatric service for the diagnosis and, in proper cases, the treatment of states of mental abnormality.

๑๙. ผู้ต้องขังแต่ละคน ควรมีเตียงนอนแยกเป็นเอกเทศ และ
มีเครื่องหลบนอนที่สะอาดและเพียงพอ จัดไว้อย่างเป็นระเบียบ และเปลี่ยน
ให้เป็นประจำตามสภาพความเป็นอยู่ของท้องถิ่นหรือประเทศ

อาหาร

๒๐. (๑) ผู้ต้องขังทุกคนจะต้องได้รับอาหาร อันมีประโยชน์ เพียง
พอที่จะเสริมสร้างสุขภาพ และความแข็งแรงแห่งร่างกาย จัดปรุงอย่าง
สะอาด และจัดเลี้ยงอย่างเป็นระเบียบ

(๒) จัดหาน้ำไว้ให้พอกินได้ทุกเมื่อ

การบริหารร่างกายและการเล่นกีฬา

๒๑. (๑) ผู้ต้องขังที่ไม่ได้ทำงานออกกำลัง ควรให้บริหารร่าง
กายกลางแจ้ง อย่างน้อยวันละ ๑ ชั่วโมง เมื่ออากาศอำนวย

(๒) ผู้ต้องขังเข่าวัยหรือประเภทอื่น ที่วัยและสังขาร
อำนวย ควรได้รับการฝึกทางพลศึกษา และการบรรเทาแรงในชั่วโมงบริหาร
ร่างกาย โดยทางเรือนจำจัดหาสถานที่และอุปกรณ์การเล่นไว้ให้พร้อม

การแพทย์

๒๒. (๑) เรือนจำทุกแห่งพึงจัดให้มีแพทย์ผู้ทรงคุณวุฒิสำหรับ
ตรวจรักษาอย่างน้อย ๑ นาย ซึ่งควรมีความรู้ทางโรคจิตบ้าง การบำบัด
รักษาในเรือนจำควรให้สอดคล้องกับโครงการบริหารงาน สาธารณสุขแห่งชาติ
ทั้งนี้ ควรจะรวมการวิเคราะห์ทางจิต และให้การรักษาแก่บุคคลที่จิตพิการด้วย

(2) Sick prisoners who require specialist treatment shall be transferred to specialized institutions or to civil hospitals. Where hospital facilities are provided in an institution, their equipment, furnishings and pharmaceutical supplies shall be proper for the medical care and treatment of sick prisoners, and there shall be a staff of suitably trained officers.

(3) The services of a qualified dental officer shall be available to every prisoner.

23. (1) In women's institutions there shall be special accommodation for all necessary pre-natal and post-natal care and treatment. Arrangements shall be made wherever practicable for children to be born in a hospital outside the institution. If a child is born in prison, this fact shall not be mentioned in the birth certificate.

(2) Where nursing infants are allowed to remain in the institution with their mothers, provision shall be made for a nursery staffed by qualified persons, where the infants shall be placed when they are not in the care of their mothers.

24. The medical officer shall see and examine every prisoner as soon as possible after his admission and thereafter as necessary, with a view particularly to the discovery of physical or mental illness and the taking of all necessary measures; the segregation of prisoners suspected of infectious or contagious conditions; the noting of physical or mental defects which might hamper rehabilitation, and the determination of the physical capacity of every prisoner for work.

(๒) ผู้ต้องขังมีอาการป่วยที่ต้องใช้แพทย์ผู้ชำนาญเฉพาะโรครักษา ควรจะได้ย้ายไปรักษาที่โรงพยาบาลเรือนจำเฉพาะโรคคนนั้น หรือส่งไปโรงพยาบาลอื่น ๆ เรือนจำที่มีโรงพยาบาลไว้ ควรจัดให้มีเวชภัณฑ์ และอุปกรณ์การบำบัดรักษาอย่างครบครัน พร้อมทั้งคณะนายแพทย์และเจ้าหน้าที่ที่ฝึกฝนมาดีแล้ว

(๓) จัดให้มีทันตแพทย์เป็นผู้บำบัดรักษาโรคฟัน แก่ผู้ต้องขัง

๒๓. (๑) ในเรือนจำหญิงควรจัดที่เฉพาะสำหรับหญิงมีครรภ์ก่อนคลอด และคลอดแล้ว ตลอดจนให้การรักษายาบาล ถ้าสามารถจัดให้ไปคลอดที่โรงพยาบาลนอกเรือนจำได้ก็ยิ่งดี ถ้าหากเกิดคลอดในเรือนจำไม่ควรบันทึกลงในสถิติบัตรว่าเกิดเกิดในเรือนจำ

(๒) ถ้าอนุญาตให้ทารกอยู่กับมารดาในเรือนจำได้ ก็ต้องจัดให้มีเจ้าหน้าที่ผู้ชำนาญการเลี้ยงเด็กเป็นผู้รับบาล มีที่ให้เด็กอยู่ เมื่อไม่ได้อยู่กับแม่

๒๔. แพทย์จะต้องตรวจร่างกายผู้ต้องขังทุกคนโดยมีชกซ์้า นับแต่แรกจับตัวไว้ในเรือนจำ และตรวจอีกเป็นครั้งคราวภายหลังที่ไต่รับตัวแล้วตามความจำเป็น เพื่อจะได้ทราบว่า ผู้ต้องขังคนใดป่วยเป็นโรคทางกายหรือทางจิต อย่างไรบ้าง แล้วจะได้ให้การบำบัดรักษา ถ้าป่วยหรือสงสัยว่าป่วยเป็นโรคติดต่อก็จะได้แยกไว้ กับถ้าตรวจพบข้อบกพร่องทางร่างกายหรือจิตใจ อันจะเป็นอุปสรรคต่อการปรุงแต่งแก้ไขผู้ต้องขังนั้น ก็จะต้องบันทึกแจ้งไว้ ตลอดจนทำการวินิจฉัยความสามารถทางร่างกาย ในการทำงานของ ผู้ต้องขังแต่ละคนไว้ด้วย

25. (1) The medical officer shall have the care of the physical and mental health of the prisoners and should daily see all sick prisoners, all who complain of illness, and any prisoner to whom his attention is specially directed.

(2) The medical officer shall report to the director whenever he considers that a prisoner's physical or mental health has been or will be injuriously affected by continued imprisonment or by any condition of imprisonment.

26. (1) The medical officer shall regularly inspect and advise the director upon:

(a) The quantity, quality, preparation and service of food;

(b) The hygiene and cleanliness of the institution and the prisoners;

(c) The sanitation, heating, lighting and ventilation of the institution;

(d) The suitability and cleanliness of the prisoners' clothing and bedding;

(e) The observance of the rules concerning physical education and sports, in cases where there is no technical personnel in charge of these activities.

๒๕. (๑) แพทย์จะต้องตรวจสุขภาพทางกายและจิตของผู้ต้องขัง และควรตรวจผู้ต้องขังที่ป่วยและทรงทุกข์ทรมานเป็นประจำวัน ตลอดจนผู้ต้องขังที่ควรจะได้รับความสะดวกสบายจากแพทย์เป็นพิเศษ

(๒) เมื่อสุขภาพทางกายหรือจิตของผู้ต้องขังคนใดเป็นหรือจะเป็นอันตรายอย่างร้ายแรง อันเนื่องมาจากการที่ผู้ต้องขังถูกคุมขังต่อไปหรือจากภาวะต่าง ๆ ของการคุมขังนั้น ให้แพทย์รายงานผู้บัญชาการเรือนจำทราบ

๒๖. (๑) แพทย์จะต้องตรวจตราและเสนอคำแนะนำไปยังผู้บัญชาการเรือนจำเป็นปกติในกรณี

ก. ปริมาณ คุณภาพ การปรุงและจัดเลี้ยงอาหารผู้ต้องขัง

ข. อนามัย ความสะอาด ของเรือนจำและของผู้ต้องขัง

ค. การศึกษา การให้ความอบอุ่น แสงสว่างและการระบายอากาศของเรือนจำ

ง. ความเหมาะสมและความสะอาด เครื่องนุ่งห่มหลับนอนของผู้ต้องขัง

จ. การจะต้องปฏิบัติตามข้อบังคับเกี่ยวกับพลศึกษา และกีฬาในกรณีไม่มีเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมโดยเฉพาะ

(2) The director shall take into consideration the reports and advice that the medical officer submits according to rules 25 (2) and 26 and, in case he concurs with the recommendations made, shall take immediate steps to give effect to those recommendations; if they are not within his competence or if he does not concur with them, he shall immediately submit his own report and the advice of the medical officer to higher authority.

Discipline and punishment

27. Discipline and order shall be maintained with firmness, but with no more restriction than is necessary for safe custody and well-ordered community life.

28. (1) No prisoner shall be employed, in the service of the institution, in any disciplinary capacity.

(2) This rule shall not, however, impede the proper functioning of systems based on self-government, under which specified social, educational or sports activities or responsibilities are entrusted, under supervision, to prisoners who are formed into groups for the purposes of treatment.

29. The following shall always be determined by the law or by the regulation of the competent administrative authority:

(๒) ผู้บัญชาการเรือนจำจะต้องพิจารณารายงานและคำแนะนำของแพทย์ ซึ่งเสนอตามข้อ ๒๕ และ ข้อ ๒๖ หากเห็นพ้องด้วยก็ให้ดำเนินการทันที เพื่อให้ข้อเสนอนั้นคำแนะนำของแพทย์บังเกิดผล หากไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของผู้บัญชาการเรือนจำจะดำเนินการได้ หรือผู้บัญชาการเรือนจำไม่เห็นด้วย ก็ให้รีบเสนอความเห็นของตนรวมทั้งคำแนะนำของแพทย์ ไปให้ผู้บังคับบัญชาเหนือตนพิจารณาต่อไป

วินัยและการลงโทษ

๒๗. วินัยและคำสั่ง ต้องรักษาไว้และปฏิบัติโดยเคร่งครัด แต่ต้องไม่เข้มงวดกวดขันเกินความจำเป็น เพื่อความปลอดภัยในการควบคุมและความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการอยู่ร่วมกัน

๒๘. (๑) อย่าใช้ผลิตภัณฑ์ของช่างงานในหน้าที่ของเจ้าพนักงานเรือนจำ และงานเกี่ยวกับการรักษาวินัย

(๒) อย่างไรก็ตามนี้ ข้อกำหนดนี้ (อนุ ๑) ย่อมไม่ขัดต่อการมอบหมายหน้าที่ให้ผู้ที่ต้องซึ่งปกครองตนเอง คือการจัดตั้งซึ่งเป็นกลุ่มแล้วมอบความเชื่อถือไว้วางใจให้ผู้ที่ต้องซึ่งปฏิบัติกันเอง ในกิจกรรมหรือความรับผิดชอบทางสังคม ทางการศึกษา หรือทางกีฬา เพื่องให้เจ้าพนักงานเรือนจำคอยแนะนำดูแลเท่านั้น

๒๙. หัวข้อต่อไปนี้จะคงตราเป็นกฎหมายหรือ ข้อบังคับโดยอาศัยอำนาจบรรพการ

(a) Conduct constituting a disciplinary offence;

(b) The types and duration of punishment which may be inflicted;

(c) The authority competent to impose such punishment.

30. (1) No prisoner shall be punished except in accordance with the terms of such law or regulation, and never twice for the same offence.

(2) No prisoner shall be punished unless he has been informed of the offence alleged against him and given a proper opportunity of presenting his defence. The competent authority shall conduct a thorough examination of the case.

(3) Where necessary and practicable the prisoner shall be allowed to make his defence through an interpreter.

31. Corporal punishment, punishment by placing in a dark cell, and all cruel, inhuman or degrading punishments shall be completely prohibited as punishments for disciplinary offences.

32. (1) Punishment by close confinement or reduction of diet shall never be inflicted unless the medical officer has examined the prisoner and certified in writing that he is fit to sustain it.

(2) The same shall apply to any other punishment that may be prejudicial to the physical or mental health of a prisoner. In no case may such punishment be contrary to or depart from the principle stated in rule 31.

ก. ความประพฤติถือว่า เป็นการผิดวินัย

ข. วิธีการและระยะเวลาที่ลงโทษแก่ผู้ต้องขัง

ค. ผู้ทรมานาของลงโทษ

๓๐. (๑) ผู้ต้องขังไม่พึงรับโทษ เว้นแต่จะได้มีกฎหมายหรือระเบียบข้อบังคับกำหนดไว้ว่าเป็นความผิด และจะลงโทษเข้าในความผิดเดียวกันไม่ได้

(๒) จะลงโทษผู้ต้องขังใดต่อเมื่อแจ้งความผิดของเขาให้ทราบ และให้โอกาสต่อสู้ข้อกล่าวหาเหล่านั้นแล้ว ก่อนลงโทษก็ต้องมีการสอบสวน

(๓) ในกรณีจำเป็นและปฏิบัติได้ พึงยอมให้ผู้ต้องขังยื่นคำแก้ข้อกล่าวหาของเขา โดยผ่านทางล่าม

๓๑. การลงโทษต่อร่างกาย ซึ่งหึงมก และการลงโทษที่เหี้ยมโหดทารุณโรมนุษยธรรมหรือต่ำช้า แก่ผู้ต้องขังที่ผ่านวินัย เป็นอันห้ามขาด

๓๒. (๑) การลงโทษ ซึ่งเกี่ยวไว้ในห้องเล็ก ๆ หรือลดอาหาร ไม่พึงปฏิบัติ เว้นแต่แพทย์จะได้ตรวจร่างกาย และเขียนรับรองว่าผู้นั้นจะทนรับโทษนั้นได้

(๒) การลงโทษที่เป็นอันตรายแก่สุขภาพทางกายหรือจิตของผู้ต้องขัง ก่อนลงโทษปฏิบัติเช่นเดียวกัน ไม่ว่ากรณีใด การลงโทษจะต้องไม่ชกแรงแหรือแตกต่างกับข้อกำหนด ข้อ ๓๑

(3) The medical officer shall visit daily prisoners under-going such punishments and shall advise the director if he considers the termination or alteration of the punishment necessary on grounds of physical or mental health.

Instruments of restraint

33. Instruments of restraint, such as handcuffs, chains, irons and strait-jackets, shall never be applied as a punishment. Furthermore, chains or irons shall not be used as restraints. Other instruments of restraint shall not be used except in the following circumstances:

(a) As a precaution against escape during a transfer, provided that they shall be removed when the prisoner appears before a judicial or administrative authority;

(b) On medical grounds by direction of the medical officer;

(c) by order of the director, if other methods of control fail, in order to prevent a prisoner from injuring himself or others or from damaging property; in such instances the director shall at once consult the medical officer and report to the higher administrative authority.

34. The patterns and manner of use of instruments of restraint shall be decided by the central prison administration. Such instruments must not be applied for any longer time than is strictly necessary.

(๓) แพทย์ต้องตรวจเยี่ยมผู้ต้องขังที่ถูกลงโทษทัณฑ์ และ
แนะนำผู้บัญชาการเรือนจำให้ยึดหรือเปลี่ยนการลงโทษทัณฑ์ ถ้าเห็นว่า จะ
เป็นอันตรายต่อสุขภาพทางกายหรือจิตของผู้ต้องขังนั้น

เครื่องพันธนาการ

๓๓. เครื่องพันธนาการต่าง ๆ เช่น กุญแจมือ โซ่ ตรวน และเสื้อ
ทรมาน เป็นต้น ไม่พึงใช้เพื่อลงทัณฑ์ ทั้งโซ่และตรวนก็ไม่พึงใช้เพื่อพันธนา
การ เช่นกัน เครื่องพันธนาการใด ๆ ไม่พึงใช้ เว้นแต่ในกรณีต่อไปนี้

ก. ข้องกันการหลบหนีในระหว่างย้ายผู้ต้องขัง และจะต้อง
ถอดออกเมื่ออยู่ต่อหน้าศาล หรือส่งตัวให้เจ้าหน้าที่เรือนจำแล้ว

ข. เพื่อเหตุผลทางแพทย์ ตามคำสั่งแพทย์

ค. โดยคำสั่งของผู้บัญชาการเรือนจำ เมื่อไม่อาจใช้วิธีอื่น
ในอันที่จะข่มขู่มิให้ผู้ต้องขังทำร้ายตัวเองหรือผู้อื่น หรือทำลายทรัพย์สิน
ในกรณี ผู้บัญชาการเรือนจำจะต้องปรึกษาแพทย์ทันที และรายงานเสนอผู้
บังคับบัญชา

๓๔. แบบและวิธีการใช้เครื่องพันธนาการ พึงไต่รับความเห็นชอบ
จากผู้มีอำนาจบริหารงานราชทัณฑ์ส่วนกลาง การใช้เครื่องพันธนาการนี้
จะต้องไม่นานเกินความจำเป็น

Information to and complaints by prisoners

35. (1) Every prisoner on admission shall be provided with written information about the regulations governing the treatment of prisoners of his category, the disciplinary requirements of the institution, the authorized methods of seeking information and making complaints, and all such other matters as are necessary to enable him to understand both his rights and his obligations and to adapt himself to the life of the institution.

(2) If a prisoner is illiterate, the aforesaid information shall be conveyed to him orally.

36. (1) Every prisoner shall have the opportunity each week day of making requests or complaints to the director of the institution or the officer authorized to represent him.

(2) It shall be possible to make requests or complaints to the inspector of prisons during his inspection. The prisoner shall have the opportunity to talk to the inspector or to any other inspecting officer without the director or other members of the staff being present.

(3) Every prisoner shall be allowed to make a request or complaint, without censorship as to substance but in proper form, to the central prison administration, the judicial authority or other proper authorities through approved channels.

การแจ้งระเบียบของเรือนจำและการร้องทุกข์

๓๕. (๑) นับแต่แรกจับตัวเข้ามา ฟังให้ผู้ต้องขังได้รับหนังสือ
คู่มือ ว่าด้วยระเบียบข้อบังคับทัณฑ์ไฉไลปฏิบัติต่อผู้ต้องขังตามชั้นของเขา
การรักษาวินัยของเรือนจำ วิทยนคำขอและร้องทุกข์และเรื่องอื่น ๆ ที่จำเป็น
เพื่อให้ศึกษาให้เข้าใจถึงสิทธิและหน้าที่ของเขา จะได้ปรับตัวให้เข้ากับชีวิต
เรือนจำต่อไป

(๒) ถ้าผู้ต้องขังไม่รู้หนังสือ ต้องชี้แจงเรื่องดังกล่าวใน
(อนุ ๑) ทั่ววาทา

๓๖. (๑) ฟังให้โอกาสผู้ต้องขังทุกคน ร้องขอหรือร้องทุกข์
ต่อผู้บัญชาการเรือนจำ หรือผู้แทนสัปดาห์ละครั้ง

(๒) ฟังให้ผู้ต้องขังร้องขอหรือร้องทุกข์ต่อผู้ตรวจราชการ
เรือนจำขณะที่มาตรวจเรือนจำได้ ควรให้โอกาสได้พบกับผู้ตรวจราชการ
เรือนจำ หรือเจ้าหน้าที่อนตมาตรวจเรือนจำ โดยไม่มีผู้บัญชาการเรือนจำ
หรือเจ้าหน้าที่เรือนจำร่วมอยู่ด้วย

(๓) ผู้ต้องขังทุกคนควรได้รับอนุญาตให้ยื่นคำร้องหรือคำ
ร้องทุกข์ตามลำดับชั้นตามแบบที่ถูกต้อง เสนอถึงผู้บริหารงานราชทัณฑ์
ส่วนกลางหรือกลางการ หรือเจ้าหน้าที่อนผู้มีอำนาจโดยตรง โดยไม่ต้องมีการ
ตรวจคำร้อง หรือคำร้องทุกชั้น ๆ ก่อน

(4) Unless it is evidently frivolous or groundless, every request or complaint shall be promptly dealt with and replied to without undue delay.

Contact with the outside world

37. Prisoners shall be allowed under necessary supervision to communicate with their family and reputable friends at regular intervals, both by correspondence and by receiving visits.

38. (1) Prisoners who are foreign nationals shall be allowed reasonable facilities to communicate with the diplomatic and consular representatives of the State to which they belong.

(2) Prisoners who are nationals of States without diplomatic or consular representation in the country and refugees or stateless persons shall be allowed similar facilities to communicate with the diplomatic representative of the State which takes charge of their interests or any national or international authority whose task it is to protect such persons.

39. Prisoners shall be kept informed regularly of the more important items of news by the reading of newspapers, periodicals or special institutional publications, by hearing wireless transmissions, by lectures or by any similar means as authorized or controlled by the administration.

Books

40. Every institution shall have a library for the use of all categories of prisoners, adequately stocked with both recreational and instructional books, and prisoners shall be encouraged to make full use of it.

(๔) คำร้องหรือคำร้องทุกข์ของผู้ต้องขังทุกฉบับ เว้นแต่จะ
ไม่มีหลักฐานเพียงพอหรือไม่มีมูลความจริงนั้น จะต้องได้ดำเนินการทันที
และได้รับคำตอบโดยมิชักช้า

การติดต่อกับภายนอกเรือนจำ

๓๗. พึงอนุญาตให้ผู้ต้องขังติดต่อกับครอบครัว และเพื่อนที่เชื่อ
ถือได้ของเขาตามกำหนดอย่างสม่ำเสมอ ทั้งทางจดหมายและโดยการเยี่ยม
เยี่ยมในความควบคุมของเจ้าหน้าที่เท่าที่จำเป็น

๓๘. (๑) พึงอนุญาตให้ผู้ต้องขังต่างสัญชาติ ติดต่อกับผู้แทนทาง
การทูต และกงสุลแห่งประเทศของเขา

(๒) ผู้ต้องขังต่างสัญชาติที่ไม่มีสัมพันธไมตรี ทางทูต หรือ
กงสุล และผลภยหรือพลตกดิน ควรอนุญาตให้ติดต่อกับผู้แทนทางการทูต ซึ่ง
รับผลประโยชน์ของเขา หรือติดต่อกับเจ้าหน้าที่ในประเทศนั้นหรือระหว่าง
ประเทศ ซึ่งทำหน้าที่คุ้มครองเขา

๓๙. ควรให้ผู้ต้องขังได้ทราบข่าวสำคัญเสมอ เช่น ให้อ่านหนังสือ
พิมพ์ นิตยสาร หรือสิ่งพิมพ์ของเรือนจำเอง ให้ฟังวิทยุ ปรากฏา หรือโดย
วิธีอื่นใด ซึ่งอยู่ในการตรวจตราและควบคุมของทางการเรือนจำ

ของสมบัติ

๔๐. เรือนจำทุกแห่งพึงมีของสมบัติเพียบพร้อม ทั้งหนังสือบรรเท
เวียงรรมย์และสารคดี ตำราเรียน สำหรับผู้ต้องขังทุกประเภทและส่งเสริมให้เขา
ได้ใช้ของสมบัติเต็มที่

Religion

41. (1) If the institution contains a sufficient number of prisoners of the same religion, a qualified representative of that religion shall be appointed or approved. If the number of prisoners justifies it and conditions permit, the arrangement should be on a full-time basis.

(2) A qualified representative appointed or approved under paragraph (1) shall be allowed to hold regular services and to pay pastoral visits in private to prisoners of his religion at proper times.

(3) Access to a qualified representative of any religion shall not be refused to any prisoner. On the other hand, if any prisoner should object to a visit of any religious representative, his attitude shall be fully respected.

42. So far as practicable, every prisoner shall be allowed to satisfy the needs of his religious life by attending the services provided in the institution and having in his possession the books of religious observance and instruction of his denomination.

Retention of prisoners' property

43. (1) All money, valuables, clothing and other effects belonging to a prisoner which under the regulations of the institution he is not allowed to retain shall on his admission to the institution be placed in safe custody. An inventory thereof shall be signed by the prisoner. Steps shall be taken to keep them in good condition.

ศาสนา

๔๑. (๑) ถ้าเรือนจำมีผู้ต้องขังนับถือศาสนาเดียวกันมาก ควรแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิทางศาสนา หรือศาสนาจารย์นั้นๆ ให้ทำหน้าที่สอนศาสนาจารย์ ถ้าปริมาณผู้ต้องขังและโอกาสอำนวย ควรให้ศาสนาจารย์ปฏิบัติหน้าที่อย่างข้าราชการประจำการ

(๒) ควรให้ผู้ทรงคุณวุฒิทางศาสนาที่ได้รับแต่งตั้งตามอนุ
(๑) ประกอบพิธีกรรมทางศาสนาตามกำหนดโดยสม่ำเสมอ และเยี่ยมเยียนปลอบใจผู้ต้องขังในทางศาสนาในเวลาอันสมควรตามลำพัง ไม่ต้องมีเจ้าหน้าที่คอยติดตาม

(๓) ถ้าผู้ต้องขังปรารถนาจะพบปะวิสาสะกับศาสนาจารย์ใดก็ไม่พึงห้าม ตรงข้าม ถ้าผู้ต้องขังไม่ประสงค์จะพบศาสนาจารย์ก็ควรปล่อยตาม

๔๒. ควรให้ผู้ต้องขังทุกคน ประกอบพิธีกรรมตามลัทธิศาสนาที่เรือนจำจัดขึ้นสนใจของเขาเท่าที่สามารถจะทำได้ และยอมให้หนังสือที่เป็นคำสอนและคำอธิบายพิธีกรรมทางศาสนาไว้ในครอบครองได้

การรักษาทรพยสันของผู้ต้องขัง

๔๓. (๑) เงิน ของมีค่า เสื้อผ้า และสิ่งของอื่นของผู้ต้องขังซึ่งตามข้อบังคับของเรือนจำไม่ยอมให้เก็บรักษาเอง เมื่อนำเข้ามาในเรือนจำขณะรับตัวนั้น ให้ทางเรือนจำรักษาไว้ให้ปลอดภัยในสภาพที่เรียบร้อย และจัดทำบัญชีทรัพย์สิน โดยเจ้าของลงชื่อกำกับไว้

(2) On the release of the prisoner all such articles and money shall be returned to him except in so far he has been authorized to spend money or send any such property out of the institution, or it has been found necessary on hygienic grounds to destroy any article of clothing. The prisoner shall sign a receipt for the articles and money returned to him.

(3) Any money or effects received for a prisoner from outside shall be treated in the same way.

(4) If a prisoner brings in any drugs or medicine, the medical officer shall decide what use shall be made of them.

Notification of death, illness, transfer, etc.

44. (1) Upon the death or serious illness of, or serious injury to a prisoner, or his removal to an institution for the treatment of mental affections, the director shall at once inform the spouse, if the prisoner is married, or the nearest relative and shall in any event inform any other person previously designated by the prisoner.

(2) A prisoner shall be informed at once of the death or serious illness of any near relative. In case of the critical illness of a near relative, the prisoner should be authorized, whenever circumstances allow, to go to his bedside either under escort or alone.

(3) Every prisoner shall have the right to inform at once his family of his imprisonment or his transfer to another institution.

(๒) บรรดาสิ่งของและเงินจะต้องมอบคืนให้แก่ผู้ต้องขัง เมื่อปล่อยตัว เว้นแต่จะอนุญาตให้ใช้เงินในเรือนจำได้ หรือได้ส่งของนั้นออกไปจากเรือนจำก่อนแล้ว หรือจำเป็นต้องทำลายเสียแล้วมิให้แพร่โรคร้าย การมอบคืนให้แก่เจ้าของลงชื่อกำกับด้วย

(๓) เงินหรือทรัพย์สินที่ผู้ต้องขังรวบรวมมาจากภายนอกเรือนจำให้อุบลอมปฏิบัติเหมือนกัน

(๔) ถ้าผู้ต้องขังนำยารักษาโรคใด ๆ เข้ามา ให้แพทย์วินิจฉัยและสั่งว่าควรจะใช้อย่างไร

การแจ้งข่าวตาย บ๊วย ย้าย ฯลฯ

๔๔. (๑) เมื่อผู้ต้องขังตายหรือป่วยหนัก หรือบาดเจ็บสาหัส หรือย้ายไปรักษาโรคจิตที่อื่น ผู้บัญชาการเรือนจำควรแจ้งผู้ครองของเขาหากมีหรือญาติสนิทและบุคคลที่ผู้ต้องขังระบุไว้ ให้ทราบทันที

(๒) ควรแจ้งข่าวตายหรือป่วยหนักของญาติสนิท ให้ผู้ต้องขังทราบทันที กรณีที่เหตุผลอันสมควร อาจอนุญาตให้ผู้ต้องขังไปเยี่ยมญาติสนิทที่ป่วยมีอาการไม่รอด โดยลำพังหรือควบคุมไปได้

(๓) ผู้ต้องขัง มีสิทธิแจ้งให้ครอบครัวของเขาได้ทราบโดยจำคุก หรือการเคลื่อนย้ายไปยังเรือนจำอื่นทันที

Removal of prisoners

45. (1) When prisoners are being removed to or from an institution, they shall be exposed to public view as little as possible, and proper safeguards shall be adopted to protect them from insult, curiosity and publicity in any form.

(2) The transport of prisoners in conveyances with inadequate ventilation or light, or in any way which would subject them to unnecessary physical hardship, shall be prohibited.

(3) The transport of prisoners shall be carried out at the expense of the administration and equal conditions shall obtain for all of them.

Institutional personnel

46. (1) The prison administration, shall provide for the careful selection of every grade of the personnel, since it is on their integrity, humanity, professional capacity and personal suitability for the work that the proper administration of the institutions depends.

(2) The prison administration shall constantly seek to awaken and maintain in the minds both of the personal and of the public the conviction that this work is social service of great importance, and to this end all appropriate means of informing the public should be used.

การย้ายผิดของขง

๔๕. (๑) เมื่อมีการเคลื่อนย้ายผิดของขงเข้าหรือออกเรือนจำ พังระมัต
ระวังให้อยู่ในสายตาประชาชนน้อยที่สุด การควบคุมจะต้องจัดทำไปทาง
ทมิฬของขงได้รับการคุ้มครองเหี้ยมกหยาม มิให้เห็นเป็นลึงปลาค และมิให้
เปิดเผยต่อผู้พบเห็น

(๒) ยานพาหนะที่ใช้ลำเลียงผิดของขง อย่าให้อยู่ในมิตทบ
หรือทรมานร่างกายโดยไม่จำเป็นเลย

(๓) การลำเลียงผิดของขงนี้ ทางราชการจะต้องเป็นผู้เสียค่า
ใช้จ่าย และควรให้การปฏิบัติด้วยความเสมอภาค

เจ้าพนักงานเรือนจำ

๔๖. (๑) ทางการราชทัณฑ์ พังระมัตระวังเลือกเฟ้นเจ้าพนักงาน
ทุกระดับ เพราะการบริหารงานเรือนจำทลุดตอง ใช้อยู่กับความซอัสตยสจริต
ความเมตตาการุณา สรรพภาพทางการงาน และคุณลักษณะที่เหมาะสมกับงาน

(๒) ผู้บริหารงานราชทัณฑ์ควรพยายามปลุกใจ และปลุกฝัง
ความมรสักทงของเจ้าหน้าที่เรือนจำและประชาชน ให้เกิดความเชื่อมั่นอยู่
เสมอว่า งานราชทัณฑ์เป็นงานบริการสังคมที่สำคัญยิ่ง และเพื่อให้บรรลุ
ผลดังกล่าว จะต้องมีการประชาสัมพันธ์ ที่เหมาะสมทุกประการ

(3) To secure the foregoing ends, personnel shall be appointed on a full-time basis as professional prison officers and have civil service status with security of tenure subject only to good conduct, efficiency and physical fitness. Salaries shall be adequate to attract and retain suitable men and women; employment benefits and conditions of service shall be favourable in view of the exacting nature of the work.

47. (1) The personnel shall possess an adequate standard of education and intelligence.

(2) Before entering on duty, the personnel shall be given a course of training in their general and specific duties and be required to pass theoretical and practical tests.

(3) After entering on duty and during their career, the personnel shall maintain and improve their knowledge and professional capacity by attending courses of in-service training to be organized at suitable intervals.

48. All members of the personnel shall at all times so conduct themselves and perform their duties as to influence the prisoners for good by their examples and to command their respect.

(๓) เพื่อดำรงไว้ซึ่งจุดหมายดังกล่าวแล้ว เจ้าพนักงานเรือนจำควรเป็นข้าราชการประจำ ยึดถือเป็นอาชีพได้อย่างหนึ่ง (มิใช่ลูกจ้างชั่วคราว) และมีฐานะแห่งข้าราชการพลเรือน คือตราใบที่ตีความประพฤติ สมรรถภาพ และสุขภาพดี ก็มีความมั่นคงถาวรในตำแหน่งหน้าที่การงานอยู่ตราบนั่น ส่วนเงินเดือนก็จะต้องสูงพอที่จะล่อใจคนที่มีคุณวุฒิให้มาสมัครทำงาน และไม่ละทิ้งไปง่าย ๆ ประโยชน์อย่างอื่นในการทำงาน (เช่น ให้เครื่องแบบ ให้บ้านอยู่ ให้ค่าทำงานล่วงเวลา เป็นต้น) และเงื่อนไขของการทำงาน (เช่น วันหนึ่งทำงานกี่ชั่วโมง สัปดาห์หนึ่งมีวันหยุดกี่วัน) ก็มิหลกเกณฑ์เป็นเหตุพอใจตามสภาพของงานชนิดนั้น

๔๗.(๑) พันความรู้และสติปัญญาของเจ้าพนักงานเรือนจำ ต้องอยู่ในขั้นมาตรฐานที่กำหนด

(๒) ก่อนรับเข้าทำงาน เจ้าพนักงานเรือนจำจะต้องได้รับการอบรมงานทั่วไป และงานเฉพาะหน้าที่ตามหลักสูตร และผ่านการทดสอบทั้งในทางทฤษฎีและทางปฏิบัติ

(๓) ขณะรับราชการอยู่ เจ้าพนักงานเรือนจำพึงชวนชวนเพิ่มพูนความรู้และสมรรถภาพการทำงานของตน โดยเข้ารับการอบรมตามหลักสูตรที่จัดขึ้นเป็นวงคราว

๔๘. เจ้าพนักงานเรือนจำทุกคนจะต้องประพฤติตนและปฏิบัติหน้าที่ทุกขณะให้เป็นแบบอย่างที่ดี และเป็นทศารพนบถอแกผู้ต้องขัง

49. (1) So far as possible, the personnel shall include a sufficient number of specialists such as psychiatrists, psychologists, social workers, teachers and trade instructors.

(2) The services of social workers, teachers and trade instructors shall be secured on a permanent basis, without thereby excluding part-time or voluntary workers.

50. (1) The director of an institution should be adequately qualified for his task by character, administrative ability, suitable training and experience.

(2) He shall devote his entire time to his official duties and shall not be appointed on a part-time basis.

(3) He shall reside on the premises of the institution or in its immediate vicinity.

(4) When two or more institutions are under the authority of one director, he shall visit each of them at frequent intervals. A responsible resident official shall be in charge of each of these institutions.

๔๙. (๑) เจ้าพนักงานเรือนจำ ให้หมายความว่า ให้หมายความว่า ความรวมทั้งผู้เชี่ยวชาญสาขาต่าง ๆ เป็นต้นว่า จิตแพทย์ นักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ ครูและผู้ฝึกวิชาชีพ ซึ่งควรจะรับสมัครแต่งตั้งขึ้นให้มีปริมาณเพียงพอเท่าที่สามารถจะทำได้

(๒) นักสังคมสงเคราะห์ ครู และผู้ฝึกวิชาชีพนั้น ควรถือหลักการให้เป็นข้าราชการตำแหน่งถาวร (ข้าราชการพลเรือนสามัญ) โดยวิธีนี้มิใช่จะมีให้มัลลการรายวัน รายชั่วโมง หรือพวกอาสาสมัครทำงานให้เปล่าเสียเลย

๕๐. (๑) ผู้บัญชาการเรือนจำควรเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเหมาะสมหน้าที่ทั้งในด้านอุปนิสัยใจคอ ความสามารถในการบริหารงาน เคยรับการอบรม และมีความชำนาญงานเรือนจำมาแล้วอย่างเพียงพอ

(๒) ผู้บัญชาการเรือนจำจะต้องอุทิศเวลาทั้งหมดให้แก่งานในหน้าที่ของตน และจะต้องไม่แต่งตั้งโดยถือหลักการจ้างทำงานเป็นบางเวลา

(๓) ผู้บัญชาการเรือนจำจะต้องอยู่บ้านพักของเรือนจำ หรือในบริเวณใกล้เรือนจำจริง ๆ

(๔) ผู้บัญชาการเรือนจำคนใดมีหน้าที่รับผิดชอบตั้งแต่ ๒ เรือนจำขึ้นไป จะต้องหมั่นไปตรวจแต่ละแห่งให้ได้ ๆ และต้องมีเจ้าหน้าที่อาวุโสอยู่ประจำทุกแห่งด้วย

51. (1) The director, his deputy, and the majority of the other personnel of the institutions shall be able to speak the language of the greatest number of prisoners, or a language understood by the greatest number of them.

(2) Whenever necessary, the services of an interpreter shall be used.

52. (1) In institutions which are large enough to require the services of one or more full-time medical officers, at least one of them shall reside on the premises of the institution or in its immediate vicinity.

(2) In other institutions the medical officer shall visit daily and shall reside near enough to be able to attend without delay in cases of urgency.

53. (1) In an institution for both men and women, the part of the institution set aside for women shall be under the authority of a responsible woman officer who shall have the custody of the keys of all that part of the institution.

(2) No male member of the staff shall enter the part of the institution set aside for women unless accompanied by a woman officer.

(3) Women prisoners shall be attended and supervised only by women officers. This does not, however, preclude male members of the staff, particularly doctors and teachers, from carrying out their professional duties in institutions or part of institutions set aside for women.

๕๑. (๑) ผู้บัญชาการเรือนจำ รองผู้บัญชาการเรือนจำ และ
เจ้าพนักงานเรือนจำส่วนใหญ่ จะต้องพูดภาษาที่ผู้ต้องขังจำนวนข้างมาก พูด
หรือเข้าใจ

(๒) เมื่อจำเป็นก็ใช้ล่ามแปล

๕๒. (๑) เรือนจำขนาดใหญ่จะต้องมีแพทย์คนหนึ่งหรือหลายคน
ประจำนั้น อย่างน้อย แพทย์คนหนึ่งจะต้องอยู่ที่บ้านพักของเรือนจำหรือ
ในบริเวณใกล้เรือนจำจริงๆ

(๒) เรือนจำเล็กๆ นั้น แพทย์จะต้องเข้าตรวจทุกวัน และพัก
อยู่ใกล้เรือนจำพอที่จะเข้าปฏิบัติหน้าที่ได้โดยมิชักช้าในกรณีฉุกเฉิน

๕๓. (๑) เรือนจำใดมีทั้งผู้ต้องขังชายและหญิง ส่วนที่ใช้คุมขัง
หญิงจะต้องอยู่ในความดูแลรับผิดชอบของเจ้าพนักงานหญิง ผู้ซึ่งจะต้องรักษา
ลูกกุญแจของสถานคุมขังหญิงทั้งหมด

(๒) ห้ามเจ้าพนักงานชายเข้าไปในสถานที่คุมขังหญิง เว้น
แต่จะมีเจ้าพนักงานหญิงร่วมไปด้วย

(๓) ผู้ต้องขังหญิงพึงได้รับการเอาใจใส่แนะนำดูแลจากเจ้า
พนักงานหญิงเท่านั้น แต่ทั้งนี้ ไม่หมายความว่าเจ้าพนักงานชาย โดยเฉพาะ
แพทย์ ครู ผู้มีหน้าที่ปฏิบัติงานในเรือนจำ หรือส่วนของเรือนจำซึ่งใช้เป็นที่
คุมขังหญิงจะเข้าไปไม่ได้

54. (1) Officers of the institutions shall not, in their relations with the prisoners, use force except in self-defence or in cases of attempted escape, or active or passive physical resistance to an order based on law or regulations. Officers who have recourse to force must use no more than is strictly necessary and must report the incident immediately to the director of the institution.

(2) Prison officers shall be given special physical training to enable them to restrain aggressive prisoners.

(3) Except in special circumstances, staffs performing duties which bring them into direct contact with prisoners should not be armed. Furthermore, staff should in no circumstances be provided with arms unless they have been trained in their use.

Inspection

55. There shall be a regular inspection of penal institutions and services by qualified and experienced inspectors appointed by a competent authority. Their task shall be in particular to ensure that these institutions are administered in accordance with existing laws and regulations and with a view to bringing about the objectives of penal and correctional services.

๕๔. (๑) เจ้าพนักงานเรือนจำไม่พึงใช้พลละอำนาจแก่ผู้ต้องขัง เว้นแต่ในกรณีข่มขู่กันตัว หรือในกรณีต้องขังพยายามหลบหนี หรือใช้กำลังกายขัดขวางโดยทางตรงหรือทางอ้อม ซึ่งคำสั่งนั้นชอบด้วยกฎหมายหรือระเบียบข้อบังคับ เจ้าพนักงานเรือนจำซึ่งใช้พลละอำนาจแก่ผู้ต้องขัง ต้องไม่ใช้เกินความจำเป็นจริง ๆ และต้องรายงานเหตุการณ์ให้ผู้บัญชาการเรือนจำทราบโดยพลัน

(๒) เจ้าพนักงานเรือนจำได้รับการฝึกวิชาพลศึกษา เพื่อให้สามารถเผชิญและยับยั้งการรุกรานก้าวร้าวของผู้ต้องขังได้

(๓) เจ้าพนักงานเรือนจำ ที่ปฏิบัติหน้าที่ใกล้ชิดผู้ต้องขังโดยตรงไม่พึงถืออาวุธ เว้นแต่ในกรณีพิเศษ นอกจากนั้น ไม่ว่าในกรณีใด ๆ ทั้งสิ้น ถ้าใช้อาวุธไม่เป็น (ไม่เคยฝึก) แล้ว ห้ามจ่ายอาวุธให้เป็นอันตราย

การตรวจเรือนจำ

๕๕. ควรให้ผู้ตรวจราชการที่ทรงคุณวุฒิ และชำนาญงานไปตรวจเรือนจำอย่างสม่ำเสมอ และผู้มีอำนาจบริหารตามกฎหมาย เช่นผู้แต่งตั้งผู้ตรวจราชการเรือนจำ หน้าที่โดยเฉพาะในการตรวจก็เพื่อให้เรือนจำบริหารงานไปตามกฎหมายและข้อบังคับที่ตราไว้ และตรงตามความมุ่งหมายของการลงโทษและวิจิตรกรรมแก้ไข

Part II. Rules Applicable to Special Categories

A. Prisoners Under Sentence

Guiding principles

56. The guiding principles hereafter are intended to show the spirit in which penal institutions should be administered and the purposes at which they should aim, in accordance with the declaration made under Preliminary Observation 1 of the present text.

57. Imprisonment and other measures which result in cutting off an offender from the outside world are afflictive by the very fact of taking from the person the right of self-determination by depriving him of his liberty. Therefore the prison system shall not, except as incidental to justifiable segregation or the maintenance of discipline, aggravate the suffering inherent in such a situation.

58. The purpose and justification of a sentence of imprisonment or a similar measure deprivative of liberty is ultimately to protect society against crime. This end can only be achieved if the period of imprisonment is used to ensure, so far as possible, that upon his return to society the offender is not only willing but able to lead a law-abiding and self-supporting life.

ส่วนที่ ๒ ข้อกำหนดที่ใช้แก่ผู้ต้องขังประเภทพิเศษ

(ก) ผู้ต้องคำพิพากษาให้จำคุก

หลักการแนะแนวทาง

๕๖. หลักการแนะแนวทางที่จะกล่าวต่อไปนี้ ต้องการแสดงเจตนารมณ์ ซึ่งทางสถานควรจะยึดถือเป็นทางปฏิบัติ และวัตถุประสงค์มุ่งหมายให้บรรลุผลตามที่ได้กำหนดไว้ใน “ข้อสังเกตเบื้องต้น” ในหนังสือเล่มนี้แล้ว

๕๗. การลงโทษจำคุกหรือมาตรการอื่น ซึ่งมีผลให้ผู้กระทำความผิดกฎหมายถูกตัดขาดจากโลกภายนอก ย่อมก่อให้เกิดความกลุ้มใจ เพราะถูกตัดเสรีภาพ ขาดสิทธิที่จะตัดสินใจด้วยตนเอง เพราะฉะนั้น ระบบเรือนจำไม่พึงทำให้สถานการตต้องทนรับกรรมดังกล่าวนี้เลวร้ายลงไปอีก เว้นแต่ในกรณีที่มีเหตุผลสมควรแยกควบคุมไว้ต่างหาก หรือต้องดำรงรักษาวินัยไว้

๕๘. วัตถุประสงค์ และเหตุผลสมควรแห่งการลงโทษจำคุกหรือมาตรการที่รอนเสรีภาพ ในทำนองเดียวกัน ในที่สุดก็เพื่อยกย่องคนสังคมให้ปลอดอาชญากรรม แต่ความประสงค์นี้ จะบรรลุผลได้ก็อยู่ระยะเวลาแห่งการจำคุก จะต้องกำหนดให้เป็นที่มั่นใจว่าจะนานพอให้ผู้กระทำความผิดกฎหมาย มีความปรารถนาในทางดี และให้สามารถดำเนินชีวิตตามครรลองกฎหมายและประกอบอาชีพเลี้ยงตนเองได้ ในเมื่อกลับคืนเข้าสู่สังคมเท่าที่สามารถจะทำได้

59. To this end, the institution should utilize all the remedial, educational, moral, spiritual and other forces and forms of assistance which are appropriate and available, and should seek to apply them according to the individual treatment needs of the prisoners.

60. (1) The regime of the institution should seek to minimize any differences between prison life and life at liberty which tend to lessen the responsibility of the prisoners or the respect due to their dignity as human beings.

(2) Before the completion of the sentence, it is desirable that the necessary steps be taken to ensure for the prisoner a gradual return to life in society. This aim may be achieved, depending on the case, by a pre-release regime organized in the same institution or in another appropriate institution, or by release on trial under some kind of supervision which must not be entrusted to the police but should be combined with effective social aid.

๕๕. เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว ทัณฑสถานควรจะได้ดำเนินการให้เป็นประโยชน์แก่ผู้ต้องขัง ด้วยการช่วยเหลือทุกแบบทุกวิถีทางที่สมควร และหาโอกาสเพื่อการแก้ไขเยียวยาให้การศึกษาทั้งทางศีลธรรม จิตใจและอื่น ๆ และควรใช้วิธีปฏิบัติเป็นรายบุคคลให้ตรงกับความเป็นจะต้องใช้แก่ผู้ต้องขังแต่ละคน

๖๐. (๑) การปกครองของทัณฑสถานควรทำให้ชีวิตในเรือนจำและชีวิตอิสระมีความแตกต่างกันน้อยที่สุด เพื่อจะมีให้ผู้ต้องขังเกิดความรู้สึกว่าเขาเกิดความรับผิดชอบ หรือเขาความเคารพในศักดิ์ศรีแห่งความเป็นมนุษย์

(๒) ก่อนครบกำหนดโทษ ก็ควรที่จะให้ดำเนินการเป็นขั้น ๆ ตามจำเป็น เพื่อให้เขารู้สึกมั่นใจว่า ผู้ต้องขังใดค่อย ๆ เคยชินชีวิตที่จะคืนไปสู่สังคมตามลำดับ ความมุ่งหวังนี้ จะบรรลุผลก็อยู่ทั่วกับการก่อนปล่อยขังจากทัณฑสถานนั้น หรือแห่งอื่นที่เลือกได้แล้ว หรือปล่อยระหว่างพิจารณาโดยให้มีการคุมประพฤติบางอย่าง ซึ่งมีใช้เป็นการมอบหมายให้เป็นภาระของตำรวจ แต่จะต้องรวมถึงการสังคมสงเคราะห์ที่ได้ผล

61. The treatment of prisoners should emphasize not their exclusion from the community, but their continuing part in it. Community agencies should, therefore, be enlisted wherever possible to assist the staff of the institution in the task of social rehabilitation of the prisoners. There should be in connexion with every institution social workers charged with the duty of maintaining and improving all desirable relations of a prisoner with his family and with valuable social agencies. Steps should be taken to safeguard, to the maximum extent compatible with the law and the sentence, the rights relating to civil interests, social security rights and other social benefits of prisoners.

62. The medical services of the institution shall seek to detect and shall treat any physical or mental illnesses or defects which may hamper a prisoner's rehabilitation. All necessary medical, surgical and psychiatric services shall be provided to that end.

63. (1) The fulfilment of these principles requires individualization of treatment and for this purpose a flexible system of classifying prisoners in groups; it is therefore desirable that such groups should be distributed in separate institutions suitable for the treatment of each group.

๖๑. การปฏิบัติต่อผู้ต้องขังนั้น ควรเน้นให้เห็นว่า เขาไม่ถูกกักกันไว้ในนอกสังคม แต่ยังคงเป็นส่วนหนึ่งของสังคมเรื่อยไป ฉะนั้นองค์การทางสังคมต่าง ๆ ควรพร้อมที่จะสนับสนุนช่วยเหลือเจ้าพนักงานเรือนจำ ในการฟื้นฟูให้ผู้ต้องขังได้กลับเข้าสู่สังคมตามปกติ ทั้งนี้ควรจะได้มีการติดต่อกับนักสังคมสงเคราะห์แห่งสถาบันทุกแห่ง ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในการช่วยดำรงรักษาหรือส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้ต้องขังกับครอบครัวของเขา และกับองค์การสังคมต่าง ๆ ซึ่งอาจอำนวยความสะดวกให้ได้ ควรจะได้ดำเนินการเป็นขั้น ๆ อย่างเต็มขนาด โดยสอดคล้องทั้งกับกฎหมายและคำพิพากษาเพื่อป้องกันรักษาไว้ ซึ่งสิทธิส่วนได้เสียทางแพ่ง สิทธิแห่งความมั่นคงในทางสังคม และประโยชน์ในทางสังคมอย่างอื่นของผู้ต้องขัง

๖๒. แพทย์เรือนจำจะต้องคอยตรวจ และบำบัดรักษา โรคทางกายหรือจิต หรือความบกพร่องทางร่างกายหรือจิต ซึ่งขัดขวางการฟื้นฟูผู้ต้องขังให้กลับเข้าสู่สังคม เพื่อยบรรลความประสงค์ดังกล่าวนี้ จะต้องจัดหาให้มีอายุรแพทย์ ศัลยแพทย์ และจิตแพทย์ เทาที่จำเป็นทุกประการ

๖๓. (๑) หลักการต่าง ๆ เหล่านี้จะสำเร็จผลเต็มเม็ดเต็มหน่วยได้ก็โดยการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังเป็นรายบุคคล และเพื่อที่จะให้ตรงต่อความประสงค์นั้น จะต้องจัดระบบแห่งการแบ่งแยกผู้ต้องขังออกเป็นกลุ่ม ๆ โดยให้เปลี่ยนแปลงได้ตามกาลเทศะ และผู้ต้องขังแต่ละกลุ่มก็ต้องแยกอยู่ต่างสถานที่ซึ่งให้การปฏิบัติตามความเหมาะสมของกลุ่ม

(2) These institutions need not provide the same degree of security for every group. It is desirable to provide varying degrees of security according to the needs of different groups. Open institutions, by the very fact that they provide no physical security against escape but rely on the self-discipline of the inmates, provide the conditions most favourable to rehabilitation for carefully selected prisoners.

(3) It is desirable that the number of prisoners in closed institutions should not be so large that the individualization of treatment is hindered. In some countries it is considered that the population of such institutions should not exceed five hundred. In open institutions the population should be as small as possible.

(4) On the other hand, it is undesirable to maintain prisons which are so small that proper facilities cannot be provided.

64. The duty of society does not end with a prisoner's release. There should, therefore, be governmental or private agencies capable of lending the released prisoner efficient after-care directed towards the lessening of prejudice against him and towards his social rehabilitation.

(๒) เรือนจำเหล่านี้ ไม่จำเป็นต้องแข็งแรงมั่นคงระคายเคียวกันทั้งหมด การควบคุมผู้ต้องขังต่างกลุ่มก็ย่อมต้องการความเข้มแข็ง ในขนาดที่ผิดแผกกันไป อย่างเช่นเรือนจำเบ็ค ซึ่งไม่มีความมั่นคงในการขังกันการหลบหนี อาศัยการรักษาระเบียบวินัยด้วยตนเองของผู้ต้องขังเป็นหลัก ประกัน ย่อมมีสภาพความเป็นอยู่ทั้งใจให้ประพฤติกติสำหรับผู้ต้องขังที่ได้ออกเฟ้นอย่างรอบคอบแล้ว

(๓) ผู้ต้องขังในเรือนจำธรรมดา (มิใช่จำคุก) ไม่ควรมีจำนวนมากจนเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติเป็นรายบุคคล บางประเทศลงความเห็นว่า แต่ละเรือนจำไม่ควรมีผู้ต้องขังเกิน ๕๐๐ คน ถ้าเป็นเรือนจำเบ็คจำนวนผู้ต้องขังควรน้อยลงไปอีก

(๔) ทรงข้าม ไม่พึงประสงค์ให้มีเรือนจำขนาดเล็กจนไม่สามารถจัดสรรสิ่งที่จะอำนวยความสะดวกได้อย่างแท้จริง

๒๔. ภาระของสังคมมิได้ยุติลงไปทันทีที่ผู้ต้องขังพ้นโทษ ฉะนั้นควรมองว่าการรัฐบาลหรือเอกชนที่สามารถหาทางช่วยเหลือภายหลังปลดปล่อยอย่างมีประสิทธิภาพ ในทางที่จะลดความรังเกียจผู้ต้องขัง และในทางฟื้นฟูให้เขากลับเข้าสังคมได้โดยปกติ

Treatment

65. The treatment of persons sentenced to imprisonment or a similar measure shall have as its purpose, so far as the length of the sentence permits, to establish in them the will to lead law-abiding and self-supporting lives after their release and to fit them to do so. The treatment shall be such as will encourage their self-respect and develop their sense of responsibility.

66. (1) To these ends, all appropriate means shall be used, including religious care in the countries where this is possible, education, vocational guidance and training, social casework, employment counselling, physical development and strengthening of moral character, in accordance with the individual needs of each prisoner, taking account of his social and criminal history, his physical and mental capacities and aptitudes, his personal temperament, the length of his sentence and his prospects after release.

(2) For every prisoner with a sentence of suitable length, the director shall receive, as soon as possible after his admission, full reports on all the matters referred to in the foregoing paragraph. Such reports shall always include a report by a medical officer, wherever possible qualified in psychiatry, on the physical and mental condition of the prisoner.

การปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง

๖๕. การปฏิบัติต่อบุคคลซึ่งต้องคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุกหรือ
มาตรการกักขังอื่นใด ย่อมมีวัตถุประสงค์เท่าที่ระบุกำหนดโทษจำ
คุก เพื่อบังคับบุคคลดังกล่าวให้มีความตั้งใจที่จะปฏิบัติตามกฎหมาย และ
ประกอบอาชีพเลี้ยงตัวเองได้เมื่อปล่อยตัว และเตรียมเขาให้พร้อมที่จะกระทำ
ได้ทั้งนี้ การปฏิบัติ จึงควรดำเนินไปในแนวทางส่งเสริมให้เขาเกิดความ
รู้สึกเคารพตนเอง และเพิ่มพูนความสำนึกในความรับผิดชอบให้มากขึ้น

๖๖. (๑) เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์นี้ ควรจะใช้วิธีการที่เหมาะสม
ทุกอย่าง ซึ่งรวมทั้งการเอาใจใส่ทางศาสนาเท่าที่จะทำได้ในประเทศนั้น ๆ
การศึกษาวิชาสามัญ การฝึกและแนะนำวิชาชีพ การสอบประวัติทางสังคม
ให้คำปรึกษาในเรื่องอาชีพ ทนบารุงร่างกายให้แข็งแรงและอบรมนิสัยให้ยึด
มั่นในศีลธรรมจรรยา สิ่งทั้งมวลนี้จะต้องปฏิบัติให้ตรงตามความต้องการ
ของผู้ต้องขังเป็นรายบุคคล โดยรวบรวมประวัติในทางสังคมและทางประกอบ
อาชีพ ความสามารถและท่าทีทางกายและจิต อารมณ์ประจำตัว
กำหนดโทษ ตลอดจนความคาดหวังจะดำเนินชีวิตภายหลังปลดปล่อย มา
ประกอบการพิจารณาวินิจฉัย

(๒) ผู้ต้องขังทุกคนที่มีกำหนดโทษนานพอควร เมื่อรับตัวไว้
แล้วผู้บัญชาการเรือนจำควรไต่ประวัติงานเกี่ยวกับตัวผู้ต้องขังตามข้อความ
ในข้อ (๑) อย่างพร้อมมูลโดยเร็ว รวมทั้งรายงานของแพทย์ และถ้าตรวจ
ทางจิตใดก็ยิ่งดี ว่าผู้ต้องขังมีสภาพทางกายและจิตอย่างไร

(3) The reports and other relevant documents shall be placed in an individual file. This file shall be kept up to date and classified in such a way that it can be consulted by the responsible personnel whenever the need arises.

Classification and individualization

67. The purposes of classification shall be:

(a) To separate from others those prisoners who, by reason of their criminal records or bad characters, are likely to exercise a bad influence;

(b) To divide the prisoners into classes in order to facilitate their treatment with a view to their social rehabilitation.

68. So far as possible separate institutions or separate sections of an institution shall be used for the treatment of the different classes of prisoners.

69. As soon as possible after admission and after a study of the personality of each prisoner with a sentence of suitable length, a programme of treatment shall be prepared for him in the light of the knowledge obtained about his individual needs, his capacities and dispositions.

(๓) รายงานและเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้องนั้น ควรจะเก็บไว้ในแฟ้มเฉพาะตัวผู้ต้องขังเป็นคน ๆ ไป ทั้งจะต้องเก็บถึงเวลาปัจจุบัน และจัดแยกไว้ให้พอที่เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบจะหยิบยกมาพิจารณาได้ทันทีเมื่อต้องการ

การจัดแยกชั้นผู้ต้องขัง และการปฏิบัติเป็นรายบุคคล

๖๗. วัตถุประสงค์ในการจัดแยกชั้นผู้ต้องขังมีดังต่อไปนี้

(๑) เพื่อแยกต่างหากจากผู้ต้องขังจำพวกที่มีประวัติการประกอบอาชญากรรมหรือนิสัยอันชั่วช้าเลวทราม ซึ่งจะโน้มน้าวผู้อยู่ใกล้ให้ชั่วตาม

(๒) เพื่อแบ่งผู้ต้องขังออกเป็นชั้น ๆ ให้สะดวกในการปฏิบัติเพื่อพัฒนาให้เขากลับเข้าสู่สังคมได้โดยปกติ

๖๘. ควรแยกผู้ต้องขังชั้นต่าง ๆ ออกไปปฏิบัติ ณ เรือนจำต่างแห่งกัน หรือ ณ ส่วนต่าง ๆ ของเรือนจำเดียวกัน ถ้าแยกเป็นส่วน ๆ ได้ ทั้งนี้เท่าที่สามารถจะปฏิบัติได้

๖๙. เมื่อได้รวมผู้ต้องขังเข้าเรือนจำ และได้ศึกษาถึงบุคคลิกลักษณะของแต่ละคนโดยละเอียด สำหรับผู้ต้องขังที่กำหนดโทษนานพอควรให้เตรียมวางแผนปฏิบัติเป็นรายตัวมีชกช้า โดยพิจารณาตามความรู้ที่ได้ในแง่ความต้องการเฉพาะตัวของเขา ความสามารถและอารมณ์ของเขา

Privileges

70. Systems of privileges appropriate for the different classes of prisoners and the different methods of treatment shall be established at every institution, in order to encourage good conduct, develop a sense of responsibility and secure the interest and co-operation of the prisoners in their treatment.

work

71. (1) Prison labour must not be of an afflictive nature.

(2) All prisoners under sentence shall be required to work, subject to their physical and mental fitness as determined by the medical officer.

(3) Sufficient work of a useful nature shall be provided to keep prisoners actively employed for a normal working day.

(4) So far as possible the work provided shall be such as will maintain or increase the prisoners' ability to earn an honest living after release.

(5) Vocational training in useful trades shall be provided for prisoners able to profit thereby and especially for young prisoners.

สิทธิพิเศษหรือประโยชน์ต่าง ๆ

๗๐. ระบบแห่งการให้สิทธิพิเศษหรือประโยชน์ต่าง ๆ ตามชั้นผู้
ต้องชั่ง และวิธีปฏิบัติต่าง ๆ ควรกำหนดขึ้นทุกเรือนจำ เพื่อส่งเสริมให้ผู้
ต้องชั่งประพฤติดีเพิ่มพูนความสำนึกในความรับผิดชอบ และรักษาไว้ซึ่งส่วน
ได้เสีย และการร่วมมือของผู้ต้องชั่งที่เรือนจำให้การปฏิบัติ

การทำงาน

๗๑. (๑) งานที่ให้ผู้ต้องชั่งทำนั้น จะต้องไม่มีลักษณะเป็นการ
ทรมานให้หลายจำ

(๒) ผู้ต้องคำพิพากษาให้ลงโทษแล้ว ต้องทำงานภายใน
บังคับแห่งความสมบูรณ์ทางกายและจิตใจ ตามที่แพทย์ได้วินิจฉัย

(๓) ให้ผู้ต้องชั่งทำงานที่เกิดประโยชน์ในปริมาณพอที่จะไม่
ให้เกินกำลังผู้ต้องชั่ง ตามจำนวนชั่วโมงทำงานปกติประจำวัน

(๔) งานที่จัดให้ผู้ต้องชั่งทำ ควรเป็นงานที่คงไว้หรือเพิ่มพูน
สมรรถภาพของเขาคือจะทำมาหาเลี้ยงชีพโดยสุจริต เมื่อพ้นโทษไปแล้ว เท่าที่
สามารถทำได้

(๕) ควรจัดให้ผู้ต้องชั่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่เขารู้สึกได้
รับการฝึกวิชาชีพในงานที่เป็นประโยชน์และยังเกิดผลกำไร

(6) Within the limits compatible with proper vocational selection and with the requirements of institutional administration and discipline, the prisoners shall be able to choose the type of work they wish to perform.

72. (1) The organization and methods of work in the institutions shall resemble as closely as possible those of similar work outside institutions, so as to prepare prisoners for the conditions of normal occupational life.

(2) The interests of the prisoners and of their vocational training, however, must not be subordinated to the purpose of making a financial profit from an industry in the institution.

73. (1) Preferably institutional industries and farms should be operated directly by the administration and not by private contractors.

(2) Where prisoners are employed in work not controlled by the administration, they shall always be under the supervision of the institution's personnel. Unless the work is for other departments of the government the full normal wages for such work shall be paid to the administration by the persons to whom the labour is supplied, account being taken of the output of the prisoners.

(๖) ผู้ต้องขังควรเลือกงานที่ตนประสงค์จะทำได้ ภายในกรอบวิชาชีพที่เหมาะสม และตามความต้องการของทางการเรือนจำ และการรักษาระเบียบวินัย

๗๒. (๑) การทำงานและวิถีทำงานจะต้องคล้ายคลึงงานอิสระนอกเรือนจำมากที่สุดที่จะทำได้ เพื่อเตรียมผู้ต้องขังให้ชินต่อชีวิตทำงานตามปกติทั่ว ๆ ไป

(๒) ต้องคำนึงถึงผลประโยชน์ ส่วนได้เสียของผู้ต้องขัง และการฝึกงานวิชาชีพของเขา ยิ่งกว่าผลกำไรที่เรือนจำจะได้ จากงานที่ผู้ต้องขังทำ

๗๓. (๑) งานอุตสาหกรรม และงานกสิกรรม ที่เรือนจำจัดให้ผู้ต้องขังทำนั้น ควรที่เรือนจำจะดำเนินการเองโดยตรง ไม่ใช่ทำสัญญาจ้างกับเอกชน

(๒) ถ้าให้ผู้ต้องขังทำงาน ซึ่งไม่ใช่งานของเรือนจำ จะต้องให้อยู่ในความกำกับดูแลของเจ้าพนักงานเรือนจำ และผู้จ้างแรงงานผู้ต้องขังนั้น ๆ จะต้องจ่ายค่าจ้างในอัตราปกติให้แก่เรือนจำ ตามผลผลิตที่ผู้ต้องขังทำได้ ทั้งนี้ เว้นเสียแต่งานนั้นจะเป็นของหน่วยราชการด้วยกัน

74. (1) The precautions laid down to protect the safety and health of free workmen shall be equally observed in institutions.

(2) Provision shall be made to indemnify prisoners against industrial injury, including occupational disease, on terms not less favourable than those extended by law to free work men.

75. (1) The maximum daily and weekly working hours of the prisoners shall be fixed by law or by administrative regulation, taking into account local rules or custom in regard to the employment of free workmen.

(2) The hours so fixed shall leave one rest day a week and sufficient time for education and other activities required as part of the treatment and rehabilitation of the prisoners.

76. (1) There shall be a system of equitable remuneration of the work of prisoners.

(2) Under the system prisoners shall be allowed to spend at least a part of their earnings on approved articles for their own use and to send a part of their earnings to their family.

๗๔. (๑) ภายในเรือนจำควรจะให้มีการระมัดระวัง เพื่อคุ้มครอง
สวัสดิภาพและอนามัยของผู้ต้องขังตามกฎหมายเกณฑ์ เช่นเดียวกับคนงานที่เป็น
อิสระภายนอก

(๒) ให้มีข้อกำหนดค่าชดเชยทำขวัญ ผู้ต้องขังที่ได้รับ
บาดเจ็บจากการทำงาน รวมทั้งการเจ็บป่วยเนื่องจากงานนั้น ทั้งนี้ จะต้อง
ไม่น้อยกว่าที่คนงานที่เป็นอิสระภายนอกได้รับตามกฎหมาย

๗๕. (๑) จำนวนชั่วโมงทำงานของผู้ต้องขังสูงสุด ในวันหนึ่ง
และสัปดาห์หนึ่ง พึงกำหนดไว้ในกฎหมายหรือกฎกระทรวง โดยพิจารณา
ตามข้อบังคับหรืออุปสรรคที่เกี่ยวกับคนงานที่เป็นอิสระภายนอก

(๒) ชั่วโมงทำงานที่กำหนดจะต้องมีวันหยุดพักผ่อนสัปดาห์
ละ ๑ วัน และมีเวลาเพียงพอสำหรับการศึกษาและกิจกรรมอื่น ที่เกี่ยวข้องกับ
การปฏิบัติของผู้ต้องขัง และการฟื้นฟูเพื่อให้กลับเข้าสู่สังคม

๗๖. (๑) ควรมีระบบจ่ายค่าตอบแทน การทำงานของผู้ต้องขัง
อย่างยุติธรรม

(๒) ตามระบบดังกล่าวควรยินยอมให้ผู้ต้องขังใช้เงินที่เขา
ได้รับอย่างน้อยบางส่วน เพื่อซื้อของใช้สอยตามที่ได้รับอนุมัติ และส่งไป
ให้ครอบครัวของเขาได้ด้วย

(3) The system should also provide that a part of the earnings should be set aside by the administration so as to constitute a savings fund to be handed over to the prisoner on his release.

Education and recreation

77. (1) Provision shall be made for the further education of all prisoners capable of profiting thereby, including religious instruction in the countries where this is possible. The education of illiterates and young prisoners shall be compulsory and special attention shall be paid to it by the administration.

(2) So far as practicable, the education of prisoners shall be integrated with the educational system of the country so that after their release they may continue their education without difficulty.

78. Recreational and cultural activities shall be provided in all institutions for the benefit of the mental and physical health of prisoners.

Social relations and after-care

79. Special attention shall be paid to the maintenance and improvement of such relations between a prisoner and his family as are desirable in the best interests of both.

(๓) ระบบนี้ทางราชการควรกันเงินส่วนหนึ่งให้ผู้ต้องขังได้รับ
 สะสมไว้มอบให้ผู้ต้องขังเมื่อพ้นโทษ

การศึกษาและการพักผ่อนหย่อนใจ

๗๗. (๑) ควรมีข้อกำหนดให้ผู้ต้องขังทุกคนได้ศึกษาต่อเท่าที่
 เขาสามารถจะรับการศึกษาได้ รวมทั้งการสอนศาสนาในประเทศที่พอจะ
 ดำเนินการได้ ผู้ต้องขังหนังสือไม่ออกและผู้เยาว์วัยต้องบังคับให้เรียน และ
 ทางราชการควรจัดหาของเอาใจใส่เป็นพิเศษ

(๒) การศึกษาของผู้ต้องขัง พึงปฏิบัติให้สอดคล้องกับ
 หลักสูตรการศึกษาของชาติ เพื่อยกย่องว่า เมื่อพ้นโทษแล้วจะศึกษาต่อได้สะดวก

๗๘. ทุกเรือนจำควรจัดกิจกรรมต่าง ๆ ในทางบันเทิง และทาง
 วัฒนธรรม เพื่อเสริมสุขภาพทางกายและจิตของผู้ต้องขัง

ความสัมพันธ์ทางสังคมและการสงเคราะห์เมื่อพ้นโทษ

๗๙. ควรเอาใจใส่เป็นพิเศษในอันที่จะธำรงรักษาและปรับปรุงให้
 กว้างขวางความสัมพันธ์ระหว่างผู้ต้องขังและครอบครัวของเขาให้เกิดประโยชน์
 มากที่สุดแก่ทั้ง ๒ ฝ่าย

80. From the beginning of a prisoner's sentence consideration shall be given to his future after release and he shall be encouraged and assisted to maintain or establish such relations with persons or agencies outside the institution as may promote the best interests of his family and his own social rehabilitation.

81. (1) Services and agencies, governmental or otherwise, which assist released prisoners to re-establish themselves in society shall ensure, so far as is possible and necessary, that released prisoners be provided with appropriate documents and identification papers, have suitable homes and work to go to, are suitably and adequately clothed having regard to the climate and season, and have sufficient means to reach their destination and maintain themselves in the period immediately following their release.

(2) The approved representatives of such agencies shall have all necessary access to the institution and to prisoners and shall be taken into consultation as to the future of a prisoner from the beginning of his sentence.

(3) It is desirable that the activities of such agencies shall be centralized or co-ordinated as far as possible in order to secure the best use of their efforts.

๘๐. นับแต่แรกต้องคำพิพากษา ควรจะได้พิจารณาล่วงหน้าไปถึงอนาคตของผู้ต้องขังภายหลังจากพ้นโทษ และควรส่งเสริมช่วยเหลือให้เขาได้ดำรงรักษา หรือสถาปนาความสัมพันธ์กับบุคคล หรือองค์การภายนอกเรือนจำ เพื่อช่วยขยายขยายให้เกิดผลประโยชน์มากที่สุดแก่ครอบครัวของเขา และการฟื้นฟูให้เขากลับเข้าสู่สังคม

๘๑. (๑) หน่วยราชการหรือองค์การอื่น ๆ ซึ่งทำหน้าที่สงเคราะห์ผู้พ้นโทษให้กลับคืนสู่สังคมนั้น ควรจะได้ดำเนินการตามความจำเป็นเท่าที่จะทำได้ ให้เป็นทันท่วงทีว่า ผู้พ้นโทษจะได้รับเอกสารและหนังสือแจ้งรายละเอียดต่าง ๆ เกี่ยวกับตัวเขา จะมีที่พักอาศัยอันควรแก่สภาพ จะมีงานอาชีพทำ จะมีเครื่องนุ่งห่ม ตามจำนวนอันเหมาะสมกับถิ่นพำอากาศและฤดูกาล จะมีค่าพาหนะไปถึงที่หมายปลายทาง และค่าอาหารในระยะแรกปล่อยตัว

(๒) เรือนจำพึงอำนวยความสะดวกให้ผืนแทน ซึ่งเป็นทเชอถอรับรองขององค์การดังกล่าว เข้าไปในเรือนจำและพบปะผู้ต้องขังใด ดังแต่มีคำพิพากษาคัดสัน เพื่อปรึกษาหารือกำหนดอนาคตของผู้ต้องขังนั้น ๆ

(๓) เพื่อให้การบำเพ็ญกรณียกิจขององค์การดังกล่าวเกิดประโยชน์มากที่สุด ควรมีศูนย์กลางอำนวยความสะดวกหรือประสานงานเท่าที่สามารถจะทำได้

B. Insane And Mentally Abnormal Prisoners

82. (1) Persons who are found to be insane shall not be detained in prisons and arrangements shall be made to remove them to mental institutions as soon as possible.

(2) Prisoners who suffer from other mental diseases or abnormalities shall be observed and treated in specialized institutions under medical management.

(3) During their stay in a prison, such prisoners shall be placed under the special supervision of a medical officer.

(4) The medical or psychiatric service of the penal institutions shall provide for the psychiatric treatment of all other prisoners who are in need of such treatment.

83. It is desirable that steps should be taken, by arrangement with the appropriate agencies, to ensure if necessary the continuation of psychiatric treatment after release and the provision of socialpsychiatric after - care.

C. Prisoners Under Arrest Or Awaiting Trial

84. (1) Persons arrested or imprisoned by reason of a criminal charge against them, who are detained either in police custody or in prison custody (jail) but have not yet been tried and sentenced, will be referred to as "untried prisoners" hereniafter in these rules.

(ข) ผู้ต้องขังวิกลจริตและจิตไม่ปกติ

๘๒. (๑) ไม่พึงคุมขังบุคคลวิกลจริตไว้ในเรือนจำ แต่ให้จัดส่งไปโรงพยาบาลโรคจิตเสียโดยเร็วที่สุด

(๒) ผู้ต้องขังป่วยทางจิตหรือจิตผิดปกติอื่น ๆ ควรได้รับการตรวจบำบัดในสถานโดยเฉพาะ ซึ่งมีแพทย์เป็นผู้ดำเนินการ

(๓) ในระหว่างควบคุมไว้ในเรือนจำ ผู้ต้องขังดังกล่าวควรอยู่ในความดูแลเป็นพิเศษของแพทย์

(๔) แพทย์ทางกายหรือจิตแพทย์ของเรือนจำ ควรให้จิตบำบัดแก่ผู้ต้องขังอันพึงรับการบำบัดเช่นนั้นด้วย

๘๓. สมควรติดต่อกองการทัณฑ์ให้รับเป็นอิสระในอันที่จะให้จิตบำบัดต่อเนื่องไม่หยุดชะงักเมื่อพ้นโทษแล้ว และเตรียมการในค้ำลังคมสงเคราะห์ภายหลังปล่อยตัวให้ด้วย ทั้งนี้ เท่าที่จำเป็น

(ค) ผู้ต้องขังระหว่างสอบสวนและรอการพิจารณา

๘๔. (๑) บุคคลซึ่งถูกจับกุมหรือคุมขังในข้อหาคดีอาญา ไว้ที่สถานตำรวจหรือเรือนจำก็ หากยังมีไต่ถามการพิจารณาพิพากษาคดีสิ้นแล้วต่อไปในข้อบังคับนี้จะเรียกว่า “คนต้องขังระหว่างพิจารณา”

(2) Unconvicted prisoners are presumed to be innocent and shall be treated as such.

(3) Without prejudice to legal rules for the protection of individual liberty or prescribing the procedure to be observed in respect of untried prisoners, these prisoners shall benefit by a special regime which is described in the following rules in its essential requirements only.

85. (1) Untried prisoners shall be kept separate from convicted prisoners.

(2) Young untried prisoners shall be kept separate from adults and shall in principle be detained in separate institutions.

86. Untried prisoners shall sleep singly in separate rooms, with the reservation of different local custom in respect of the climate.

87. Within the limits compatible with the good order of the institution, untried prisoners may, if they so desire, have their food procured at their own expense from the outside, either through the administration or through their family or friends. Otherwise, the administration shall provide their food.

(๒) ผู้ต้องขังที่ยังไม่ถูกพิพากษาลงโทษ ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าเป็นผู้บริสุทธิ์ และควรได้รับการปฏิบัติทำนองนั้น

(๓) ใช้กฎหมายข้อบังคับที่พิทักษ์เสรีภาพส่วนบุคคล หรือกระบวนการพิจารณาทัณฑ์ไต่ถามข้อเท็จจริงระหว่างพิจารณา โดยปราศจากอคติ เขาควรได้รับประโยชน์แห่งการควบคุมเป็นพิเศษ ซึ่งจะได้กล่าวต่อไปเฉพาะที่สำคัญเท่านั้น

๘๕. (๑) คนต้องขังระหว่างพิจารณาฟังแยกขัง จากนักโทษเกื้อกษา

(๒) คนต้องขังระหว่างพิจารณาที่เบาววัย ฟังแยกขังจากผู้ใหญ่ และถือเป็นหลักที่จะต้องแยกไว้ต่างที่ณฑสถานกัน

๘๖. คนต้องขังระหว่างพิจารณาพึงให้นอนแยกกันคนละห้อง ตามประเพณีนิยม ที่แตกต่างกันในแต่ละท้องถิ่นและดินฟ้าอากาศที่ไม่เหมือนกัน

๘๗. เท่าที่จำกัดไว้ตามระเบียบข้อบังคับของเรือนจำ ถ้าคนต้องขังระหว่างพิจารณา ประสงค์จะจ่ายเงินส่วนตัวจัดหาอาหารจากภายนอก โดยเจ้าหน้าที่เรือนจำหรือญาติมิตรจัดการให้ก็ได้ มิฉะนั้น เรือนจำต้องเป็นผู้จัดหาอาหารเลี้ยง

88. (1) An untried prisoner shall be allowed to wear his own clothing if it is clean and suitable.

(2) If he wears prison dress, it shall be different from that supplied to convicted prisoners.

89. An untried prisoner shall always be offered opportunity to work, but shall not be required to work. If he chooses to work, he shall be paid for it.

90. An untried prisoner shall be allowed to procure at his own expense or at the expense of a third party such books, newspapers, writing materials and other means of occupation as are compatible with the interests of the administration of justice and the security and good order of the institution.

91. An untried prisoner shall be allowed to be visited by his own doctor or dentist if there is reasonable ground for his application and he is able to pay any expenses incurred.

92. An untried prisoner shall be allowed to inform immediately his family of his detention and shall be given all reasonable facilities for communicating with his family and friends, and for receiving visits from them, subject only to such restrictions and supervision as are necessary in the interests of the administration of justice and of the security and good order of the institution.

๘๘. (๑) ควรอนุญาตให้คนต้องขังระหว่างพิจารณาแต่งกายด้วยเสื้อผาส่วนทวทสะอาทเรียบรอยไต้

(๒) ถ้าให้สวมเครื่องแบบของเรือนจำ ก็ต้องต่างกับเครื่องแบบของนักโทษเก็ดชาก

๘๙. ควรให้คนต้องขังระหว่างพิจารณา ได้ทำงานโดยความสมัครใจ ถ้าทำงานก็ควรไ้รับค่าจ้างทอยแทน

๙๐. ควรอนุญาตให้คนต้องขังระหว่างพิจารณา ขอหาหนังสือหนังสือพิมพ์ เครื่องเขียน อุปกรณ์การประกอบอาชีพด้วยเงินส่วนตัว หรือของผอนเท่าที่ไม่ขัดต่อการดำเนินงานของศาล ความมั่นคงปลอดภัย และความเป็นระเบียบของเรือนจำ

๙๑. ควรให้แพทย์ หรือทันตแพทย์ประจำตัวคนต้องขังระหว่างพิจารณาเข้าพบและตรวจรักษาได้ ถ้ามีเหตุผลเพียงพอ และเสียค่าใช้จ่ายเอง

๙๒. ทันททคนต้องขังระหว่างพิจารณาถูกคุมขัง ควรอนุญาตให้เขาแจ้งครอบครัวทราบ การสื่อสารกับญาติมิตรก็ควรอำนวยความสะดวกตามสมควร ตลอดจนการเยี่ยมเยียนของบุคคลเหล่านั้น ควรให้อยู่ในข้อจำกัดและกำกัยดูแลตามจำเป็น เท่าที่ไม่ขัดต่อการดำเนินการของศาล ความมั่นคงปลอดภัย และความเป็นระเบียบของเรือนจำ

93. For the purposes of his defence, an untried prisoner shall be allowed to apply for free legal aid where such aid is available, and to receive visits from his legal adviser with a view to his defence and to prepare and hand to him confidential instructions. For these purposes, he shall if he so desires be supplied with writing material. Interviews between the prisoner and his legal adviser may be within sight but not within the hearing of a police or institution official.

D. Civil prisoners

94. In countries where the law permits imprisonment for debt or by order of a court under any other non-criminal process, persons so imprisoned shall not be subjected to any greater restriction or severity than is necessary to ensure safe custody and good order. Their treatment shall be not less favourable than that of untried prisoners, with the reservation, however, that they may possibly be required to work.

B. Selection And Training Of Personnel For Penal And

Correctional Institutions

A. Modern Conception Of Prison Service

I. Prison service in the nature of a social service

๕๓. ในการต่อสู้คดีของคนต้องซึ่งระหว่างพิจารณา ควรได้รับความช่วยเหลือทางกฎหมาย โดยมีคิค่าตอบแทน และควรให้ที่ปรึกษากฎหมายของเขา ได้เข้าพบปะปรึกษารปคดีเตรียมและให้คำแนะนำเป็นความลับเท่าที่สามารถทำได้ ทั้งควรจะให้เขามีอุปกรณ์การเขียนตามที่เขาประสงค์ การสนทนาระหว่างผู้ต้องซึ่งและที่ปรึกษากฎหมาย (ทนายความ) ควรอยู่ในสายตาของเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือเรือนจำ แต่ไม่จำต้องได้ยินการสนทนาด้วย

(ง.) ผู้ต้องซึ่งคดีแพ่ง

๕๔. ในประเทศที่กฎหมายบัญญัติให้ลงโทษจำคุกผู้เป็นหนี้ หรือโดยคำสั่งศาลตามกระบวนการที่มีใช้คดีอาญา บุคคลซึ่งตกลงโทษจำคุกเช่นว่านี้ จะไม่ได้รับการปฏิบัติอย่างกวดขันหรือรุนแรงเกินกว่าความจำเป็นในอันที่จะควบคุมมิให้หนี และรักษาไว้ซึ่งระเบียบวินัย ควรให้การปฏิบัติด้วยความปรานีไม่หย่อนกว่าคนต้องซึ่งระหว่างพิจารณา แม้ว่าบุคคลประเภทนี้จะต้องให้ทำงานตามต้องการก็

(ข.) ข้อเสนอแนะในการคัดเลือกและอบรม

เจ้าพนักงานทณฑสถาน และสถานฝึกอบรม

(ก.) แนวคิดของงานเรือนจำในปัจจุบัน

๑. งานเรือนจำคืองานบริการสังคม

(1) Attention is drawn to the change in the nature of prison staffs which results from the development in the conception of their duty from that of guards to that of members of an important social service demanding ability, appropriate training and good team work on the part of every member.

(2) An effort should be made to arouse and keep alive in the minds both of the public and of the staff an understanding of the nature of modern prison service. For this purpose all appropriate means of informing the public should be used.

II. Specialization of functions

(1) This new conception is reflected in the tendency to add to the staff an increasing number of specialists, such as doctors, psychiatrists, psychologists, social workers, teachers, technical instructors.

(2) This is a healthy tendency and it is recommended that it should be favourably considered by governments even though additional expense would be involved.

(๑) บัณฑิตภาวะ ของเจ้าพนักงานเรือนจำได้รับการพิจารณา
ปรับปรุงแก้ไขด้วยความเร่งรีบเอาใจใส่ เนื่องจากแนวคิดในเรื่องหน้าที่ของ
เจ้าพนักงานเรือนจำซึ่งเดิมถือเป็นเพียงคนเฝ้ายาม ได้พัฒนาไปเป็นผู้ช่วย
ประชาชนอย่างสำคัญถึงขนาดที่จะต้องได้คนที่สามารถ ได้รับความ
อย่างเหมาะสม และร่วมกันทำงานเป็นหมู่เป็นคณะด้วยความสามัคคีกลม
เกลียวทั่วทุก ๆ คน

(๒) ต้องเพียรพยายามปลูกใจและปลูกฝังความรู้สึก ทั้งในส่วน
ประชาชนและเจ้าพนักงาน ให้สำนึกตระหนักในลักษณะแห่งกิจการราช
ทัณฑ์แผ่นดินใหม่ ดังนั้น ควรจะได้มีการประชาสัมพันธ์อย่างเหมาะสมในทุก
วิถีทาง

๒. ความเชี่ยวชาญในหน้าที่

(๑) แนวคิดปัจจุบันทำให้เกิดผลสะท้อนโน้มเอียงไปในทางที่จำต้อง
เพิ่มปริมาณผู้เชี่ยวชาญสาขาต่าง ๆ ในเรือนจำให้มากขึ้น อาทิ นายแพทย์
จิตแพทย์ นักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ ครู และผู้ฝึกวิชาชีพ

(๒) ความโน้มเอียงนี้ ทำให้งานเรือนจำดำเนินไปสู่ความ
สมบูรณ์ครบถ้วน ซึ่งรัฐบาลควรจรรีบไปพิจารณาด้วยดี แม้จะต้องเพิ่ม
งบประมาณขึ้นอีก

III. Co-ordination

(1) The increasing specialization may, however, hamper an integrated approach to the treatment of prisoners and present problems in the co-ordination of the work of the various types of specialized staff.

(2) Consequently, in the treatment of prisoners, it is necessary to ensure that all the specialists concerned work together as a team.

(3) It is also considered necessary to ensure, by the appointment of a co-ordinating committee or otherwise, that all the specialized services follow a uniform approach. In this way the members of the staff will also have the advantage of gaining a clearer insight into the various aspects of the problems involved.

B. Status Of Staff And Conditions Of Service

IV. Civil service status

Full-time prison staff should have the status of civil servants, that is, they should:

(a) Be employed by the government of the country or state and hence be governed by civil service rules;

๓. การประสานงาน

(๑) อย่างไรก็ตาม การเพิ่มผู้ชำนาญสาขางานต่าง ๆ เหล่านี้ จะต้องเกิดอุปสรรคเกี่ยวกับความพร้อมเพรียง ในการปรองดองผู้ต้องขังและ เกิดปัญหาเกี่ยวกับการประสานงานระหว่างผู้ชำนาญต่าง ๆ

(๒) เหตุนี้ การปฏิบัติต่อผู้ต้องขังจำเป็นจะต้องให้เป็นที่มั่นใจว่า ผู้เชี่ยวชาญชำนาญงานหมดทุกคนที่เกี่ยวข้องกัน จะต้องทำงานเป็นคณะ ทุกคน ๆ เกือบ

(๓) ดังนั้น จำเป็นจะต้องใคร่ครวญให้แน่ใจ โดยการแต่งตั้งคณะกรรมการประสานงานหรือวิธีอื่นใดก็ตาม ว่ากิจการของผู้เชี่ยวชาญทุกคนจะเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน วิธีนี้ จะก่อให้เกิดประโยชน์ยังชนแก่เจ้าพนักงานเรือนจำ ได้เล็งเห็นปัญหาที่เกิดขึ้นต่างแง่ต่างมุมได้อย่างแจ่มแจ้ง

(ข.) ฐานะของเจ้าพนักงานและสภาพของงาน

๔. ฐานะข้าราชการพลเรือน

เจ้าพนักงานเรือนจำที่ทำงานเต็มเวลาอย่างประจำการ (แบบข้าราชการพลเรือนสามัญไม่ใช่คนงานชั่วคราว) ควรมีฐานะอย่างข้าราชการพลเรือน กล่าวคือ

ก. เป็นคนงานของรัฐบาลแห่งประเทศหรือรัฐ ภายใต้กฎข้อบังคับข้าราชการพลเรือน

(b) Be recruited according to certain rules of selection such as competitive examination;

(c) Have security of tenure subject only to good conduct, efficiency and physical fitness;

(d) Have permanent status and be entitled to the advantages of a civil service career in such matters as promotion, social security, allowances, and retirement or pension benefits.

V. Full-time employment

(1) Prison staff, with the exception of certain professional and technical grades, should devote their entire time to their duties and therefore be appointed on a full-time basis.

(2) In particular; the post of director of an institution must not be a part-time appointment.

(3) The services of social workers, teachers and trade instructors should be secured on a permanent basis, without thereby excluding part-time workers.

VI. Conditions of service in general

(1) The conditions of service of institutional staff should be sufficient to attract and retain the best qualified persons.

ข. ใ้รับการบรรจุเป็นข้าราชการตามหลักเกณฑ์ข้อบังคับแห่งการคัดเลือกที่แน่นอน เช่น การสอบแข่งขัน เป็นต้น

ค. ดำรงตำแหน่งงานอย่างมั่นคง ทรายเท่าที่มีความประพฤติดี มีสมรรถภาพในการทำงาน และร่างกายสมบูรณ์

ง. มีตำแหน่งประจำ ใ้รับประโยชน์ตอบแทนเกี่ยวกับข้าราชการพลเรือนทั้งหลาย เช่น การเลื่อนตำแหน่ง ความมั่นคงทางสังคม ค่าตอบแทนต่าง ๆ การปลดเกษียณ และสิทธิรียบ้านาญ

๕. ปฏิบัติงานเต็มเวลา

(๑) เจ้าพนักงานเรือนจำควรออกเวลาทั้งหมดให้แก่งานในหน้าที่ จึงควรใ้รับการแต่งตั้งเป็นตำแหน่งประจำถาวร เว้นแต่บางชั้นและบางวิชาชีพ

(๒) โดยเฉพาะตำแหน่งผู้บัญชาการเรือนจำ จะต้องไม่ใช่วิธิต่างตั้งแบบตำแหน่งทำงานไม่เต็มเวลา

(๓) หน้าที่สังคมสงเคราะห์ ครูสามัญและครูวิชาชีพ ควรเป็นตำแหน่งประจำถาวร แต่ก็ไม่มีมุ่งหมายจะตัดผู้ทำงานไม่เต็มเวลาออกไปเสียเลย

๖. เงื่อนไขการทำงานโดยทั่ว ๆ ไป

(๑) เงื่อนไขการทำงานของเจ้าพนักงานเรือนจำควรล่อใ้ผู้มีคุณวุฒิให้มาสมัครและร้งงานไม่ละไปทำแห่งอื่น

(2) Salaries and other employment benefits should not be arbitrarily tied to those of other public servants but should be related to the work to be performed in a modern prison system, which is complex and arduous and is in the nature of an important social service.

(3) Sufficient and suitable living quarters should be provided for the prison staff in the vicinity of the institution.

VII. Non-military organization of the staff

(1) Prison staff should be organized on civilian lines with a division into ranks or grades as this type of administration requires.

(2) Custodial staff should be organized in accordance with the disciplinary rules of the penal institution in order to maintain the necessary grade distinctions and order.

(3) Staff should be specially recruited and not seconded from the armed forces or police or other public services.

VIII. Carrying of arms

(1) Except in special circumstances, staff performing duties which bring them into direct contact with prisoners should not be armed.

(๒) เงินเดือน และประโยชน์ตอบแทนการทำงานอย่างอื่นไม่ควรเป็นไปในลักษณะเดียวกับข้าราชการทั่ว ๆ ไป แต่ควรได้ส่วนสัมพันธ์กับงานซึ่งดำเนินการตามระบอบราชทัณฑ์แผนใหม่ ซึ่งเป็นงานสลับซับซ้อน และต้องการความมานะบากบั่น ทั้งโดยสภาพก็เป็นงานที่ใช้ประชาชนอย่างสำคัญยิ่ง

(๓) ควรจัดหาที่พักอาศัยให้เจ้าพนักงานอยู่อย่างเหมาะสมและเพียงพอใกล้เรือนจำ

๗. เจ้าพนักงานราชทัณฑ์ไม่ใช่ทหาร

(๑) การจัดแบ่งหน่วยเจ้าพนักงานเรือนจำตามตำแหน่ง หรือชั้น ควรจัดตามแบบการบริหารข้าราชการพลเรือน

(๒) การจัดแบ่งหน้าที่เจ้าพนักงานฝ่ายควบคุม ควรจัดโดยคำนึงถึงระเบียบวินัยของทัณฑสถาน เพื่อให้คงความแตกต่างของชั้นและการบังคับบัญชาไว้เท่าที่จำเป็น

(๓) ควรจะให้มีการรับสมัครบรรจุเจ้าพนักงานเรือนจำโดยเฉพาะต่างหาก และไม่ควรรับช่วงเจ้าพนักงานจากฝ่ายทหารหรือตำรวจหรือจากหน่วยราชการอื่น

๘. การถืออาวุธ

(๑) เจ้าพนักงานเรือนจำซึ่งเข้าปฏิบัติหน้าที่ใกล้ชิดกับประชาชนผู้ต้องขัง ต้องไม่ถืออาวุธนอกจากในกรณีพิเศษ

(2) Staff should in no circumstances be provided with arms unless they have been trained in their use.

(3) It is desirable that prison staff should be responsible for guarding the enclosure of the institution.

C. Recruitment of Staff

IX. Competent authority and general administrative methods

(1) As far as possible recruitment should be centralized, in conformity with the structure of each state, and be under the direction of the superior or central prison administration.

(2) Where other State bodies such as a civil service commission are responsible for recruitment, the prison administration should not be required to accept a candidate whom they do not regard as suitable.

(3) Provision should be made to exclude political influence in appointments to the staff of the prison service.

(๒) ไม่ว่ากรณีใด ๆ ต้องไม่จ่ายอาวุธให้แก่ผู้ใช้อาวุธนั้นไม่เป็น

(๓) เจ้าพนักงานเรือนจำจะต้องรับผิดชอบรักษาการณ์ภายในบริเวณ
กำแพงเรือนจำ

(ค) การรับสมัครบุคคลบรรจุมุ่งเป็นเจ้าพนักงาน

๕. เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ และ วิธีดำเนินงานทั่ว ๆ ไป

(๑) การรับสมัครบุคคลบรรจุมุ่งเป็นเจ้าพนักงาน ควรจะดำเนินการ
พระราชการบริหารส่วนกลาง ภายใต้การอำนวยการของเจ้าหน้าที่ชั้นสูงและ
ให้เป็นการสอดคล้องกับรูปโครงการบริหารงานของแต่ละประเทศ

(๒) ถ้าการรับสมัครบุคคลเข้าบรรจุเป็นเจ้าพนักงาน อยู่ในความ
รับผิดชอบของหน่วยราชการอื่น เช่น คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนเป็นต้น
ก็ไม่ควรบังคับผู้บริหารงานเรือนจำให้ยอมรับบุคคลที่ทางการพิจารณาแล้วว่า
ขาดคุณลักษณะอันเหมาะสมแก่การทำงานเรือนจำ

(๓) ข้อกำหนดที่เกี่ยวกับการแต่งตั้งเจ้าพนักงานเรือนจำ ควรปลอด
จากการแทรกแซงทางการเมือง

X. General conditions of recruitment

(1) The prison administration should be particularly careful in the recruitment of staff, selecting only persons having the requisite qualities of integrity, humanitarian approach, competence and physical fitness.

(2) Members of the staff should be able to speak the language of the greatest number of prisoners or a language understood by the greatest number of them.

XI. Custodial staff

(1) The educational standards and intelligence of this staff should be sufficient to enable them to carry out their duties effectively and to profit by whatever in-service training courses are provided.

(2) Suitable intelligence, vocational and physical tests for the scientific evaluation of the candidates' capacities are recommended in addition to the relevant competitive examinations.

(3) Candidates who have been admitted should serve a probationary period to allow the competent authorities to form an opinion of their personality, character and ability.

๑๐. หลักทั่วไป ในการรับสมัครบุคคลบรรจุเป็นเจ้าพนักงาน

(๑) องค์การบริหารงานเรือนจำ ควรระมัดระวังเป็นพิเศษในการรับสมัครบุคคลบรรจุ เป็นเจ้าพนักงานเรือนจำ โดยเลือกแต่บุคคลซึ่งประกอบด้วยคุณลักษณะที่จำเป็นต่องาน คือ ความซื่อสัตย์สุจริต ความเมตตา กรุณา ความสามารถ และร่างกายแข็งแรง

(๒) เจ้าพนักงานเรือนจำควรสามารถพูดภาษาที่ผู้ต้องขังส่วนมากพูดหรือเข้าใจได้

๑๑. เจ้าพนักงานผู้ทำหน้าที่ควบคุม

(๑) เจ้าพนักงานผู้ทำหน้าที่ควบคุม จะต้องมีการศึกษา และสติปัญญาเพียงพอที่จะปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ และได้ประโยชน์เมื่อทางการจัดให้มีการฝึกอบรมข้าราชการชน

(๒) การสอบแข่งขัน คัดเลือก เป็นเจ้าพนักงานเรือนจำนั้น ขอเสนอแนะให้เพิ่มการทดสอบเชาวน์ วิชาชีพ และความแข็งแรงแห่งร่างกาย เข้าในหลักสูตรการสอบด้วย เพื่อประเมินคุณค่าของผู้สมัครให้ขึ้นไปตามหลักวิชาการ

(๓) ควรให้ผู้สอบ ได้เข้าทำงานอย่างข้าราชการวิสามัญชั่วคราวระยะหนึ่ง เพื่อให้เจ้าหน้าที่ผู้ชำนาญการสอดส่องพิจารณาถึงความเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะ นิสัย และความสามารถของผู้นั้นได้

XII. Higher administration

Special care should be taken in the appointment of persons who are to fill posts in the higher administration of the prison services; only persons who are suitably trained and have sufficient knowledge and experience should be considered.

XIII. Directors or executive staff

(1) The directors or assistant directors of institutions should be adequately qualified for their functions by reason of their character, administrative ability, training and experience.

(2) They should have a good educational background and a vocation for the work. The administration should endeavour to attract persons with specialized training which offers adequate preparation for prison service.

XIV. Specialized and administrative staff

(1) The staff performing specialized functions, including administrative functions, should possess the professional or technical qualifications required for each of the various functions in question.

(2) The recruitment of specialized staff should therefore be based on the professional training diplomas or university degrees evidencing their special training.

๑๒. เจ้าพนักงานชั้นสูง

การแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งหน้าที่ชั้นสูงของเรือนจำ จะต้องพิจารณาเป็นพิเศษ บุคคลที่อยู่ในเกณฑ์พิจารณาจะต้องเป็นผู้ที่ได้รับการฝึกฝนอบรมเป็นอย่างดี และมีความรู้ความชำนาญเพียงพอ

๑๓. ผู้บัญชาการเรือนจำ หรือเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบบริหารงานราชทัณฑ์

(๑) ผู้บัญชาการเรือนจำ หรือผู้ช่วยควรจะมีคุณลักษณะสูงพอที่จะปฏิบัติหน้าที่ คือ อุปนิสัยความสามารถในการปกครอง การฝึกฝนอบรม และความชำนาญในกิจการเรือนจำ

(๒) บุคคลดังกล่าวจะต้องมีพหุความรู้ ความสามารถในการงานเป็นอย่างดี ฉะนั้น ผู้มีอำนาจพึงเพียรพยายามแสวงหาบุคคลซึ่งได้รับฝึกฝน จนเชี่ยวชาญพร้อมที่จะปฏิบัติงานเกี่ยวกับเรือนจำได้

๑๔. ผู้เชี่ยวชาญและผู้บริหารงาน

(๑) เจ้าพนักงานผู้ปฏิบัติหน้าที่ ในฐานะผู้เชี่ยวชาญสาขาวิชาต่างๆ รวมทั้งหน้าที่บริหารงานเรือนจำ ควรมีความรู้ในวิชาชีพหรือความรู้ทางเทคนิคตามหน้าที่ของตนต้องปฏิบัติ

(๒) การรับสมัครบุคคลบรรจเป็นเจ้าพนักงานเรือนจำ ซึ่งทำหน้าที่ในฐานะผู้เชี่ยวชาญ ควรยึดถือหลักพิจารณาตามประกาศนียบัตรวิชาชีพหรือปริญญาบัตรจากมหาวิทยาลัย ซึ่งรับรองการฝึกงานนั้นมาโดยเฉพาะ

(3) It is recommended that preference should be given to candidates who, in addition to such professional qualifications, have a second degree or qualification, or specialized experience in prison work.

XV. Staff of women's institutions

The staff of women's institutions should consist of women. This does not, however, preclude male members of the staff, particularly doctors and teachers, from carrying out their professional duties in institutions or parts of institutions set aside for women. Female staff, whether lay or religious, should, as far as possible, possess the same qualifications as those required for appointment to institutions for men.

D. PROFESSIONAL TRAINING

XVI. Training prior to final appointment

Before entering on duty, staff should be given a course of training in their general duties, with a view particularly to social problems, and in their specific duties and be required to pass theoretical and practical examinations.

XVII. Custodial staff

(1) A programme of intensive professional training for custodial staff is recommended. The following might serve as an example for the organization of such training in three stages:

(๓) ขอเสนอแนะว่า ชอบที่จะเลือกเจ้าพนักงานที่มีประกาศนียบัตรต่ำลงไปหรือมีคุณวุฒิ หรือเข้าของงานที่ทำในเรือนจำเพิ่มขึ้นจากผู้ที่มีความรู้วิชาชีพ ดังกล่าวไว้ในอนุ (๒) ข้างต้น

๑๕. เจ้าพนักงานเรือนจำหญิง

เจ้าพนักงานเรือนจำหญิง ควรเป็นหญิง อย่างไรก็ตาม ไม่ห้ามเจ้าพนักงานชาย โดยเฉพาะแพทย์ และครู ซึ่งมาปฏิบัติหน้าที่ตามวิชาชีพของตนในเรือนจำหญิง หรือส่วนที่ใกล้ชิดของหญิงอยู่กัน โดยเฉพาะเจ้าพนักงานหญิงไม่ว่าจะให้ทำหน้าที่ธรรมดาหรือในทางศาสนา ควรมีคุณสมบัติเหมือนชายโดยอนุโลม

(ง) การฝึกอบรมวิชาชีพ

๑๖. การฝึกก่อนแต่งตั้ง

ก่อนเข้ารับหน้าที่เจ้าพนักงาน ควรจะได้รับการอบรมเกี่ยวกับหน้าที่ทั่วๆ ไป เฉพาะอย่างยิ่งในปัญหาสังคม และหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติโดยตรง โดยให้ผ่านการสอบทั้งในภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ

๑๗. เจ้าพนักงานผู้ทำหน้าที่ควบคุม

(๑) ขอเสนอแนะให้วางแผนการฝึกอบรม เจ้าพนักงานเรือนจำให้ทำหน้าที่ควบคุมได้อย่างจริงจัง ดังต่อไปนี้ ซึ่งควรแบ่งออกเป็น

(2) The first stage should take place in a penal institution, its aim being to familiarize the candidate with the special problems of the profession and at the same time to ascertain whether he possesses the necessary qualities. During this initial phase, the candidate should not be given any responsibility, and his work should be constantly supervised by a member of the regular staff. The director should arrange an elementary course in practical subjects for the candidates.

(3) During the second stage, the candidate should attend a school or course organized by the superior or central prison administration, which should be responsible for the theoretical and practical training of officers in professional subjects. Special attention should be paid to the technique of relations with the prisoners, based on the elementary principles of psychology and criminology. The training courses should moreover comprise lessons on the elements of penology, prison administration, penal law and related matters.

(4) It is desirable that during the first two stages candidates should be admitted and trained in groups, so as to obviate the possibility of their being prematurely employed in the service and to facilitate the organization of courses of training.

(๒) ระยะเวลาควรดำเนินการที่เรือนจำ จุดประสงค์เพื่อให้ผู้สมัคร
ฝึกงานคุ้นเคยกับปัญหาที่เกิดจากการควบคุมโดยเฉพาะ และขณะเดียวกัน
ก็จะได้ทราบว่า ผู้สมัครควมทำเป็นจะต้องมีหรือไม่ ในระยะแรกนี้
เขาจะไม่ต้องรับผิดชอบงานใดๆ ทั้งสิ้น งานต่างๆ ที่ทำก็จะมีเจ้าพนักงาน
เรือนจำคอยกำกับแนะนำตลอดเวลา ผู้บัญชาการเรือนจำควรระงับให้มีการ
อบรมเบื้องต้นในภาคปฏิบัติแก่ผู้สมัครฝึกงาน

(๓) ในระยะที่ ๒ ผู้สมัครฝึกงานจะต้องเข้าโรงเรียนหรืออบรม
ตามหลักสูตรซึ่งเจ้าหน้าที่ชั้นสูง หรือผู้บริหารงานราชทัณฑ์ส่วนกลางเป็นผู้
รับผิดชอบให้ ผู้สมัครเหล่านี้ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ เรื่องที่อบรม
เป็นพิเศษนั้น คือ กลวิธีฝึกสอนนักโทษของซึ่ง ซึ่งอาศัยหลักจิตวิทยา และ
อาชีววิทยาเบื้องต้นเป็นพื้นฐาน หลักสูตรอบรมในชั้นนี้ ควรบรรจุหลัก
เบื้องต้นของทัณฑวิทยา การปกครองเรือนจำ กฎหมายอาญา และเรื่องอื่นๆ
ที่เกี่ยวข้องไว้ด้วย

(๔) ในระหว่างการอบรมทั้ง ๒ ระยะ ควรให้ผู้สมัครฝึกงานได้
ปฏิบัติหน้าที่และรับการอบรมเป็นหมวดหมู่ เพื่อขจัดข้อขัดข้องที่
อาจเกิดขึ้นจากการรับสมัครคนเข้าทำงานเร็วเกินไปนั้นเสียได้ และจะได้จัด
หลักสูตรอบรมได้สะดวก

(5) The third stage, intended for candidates who have satisfactorily completed the first two and shown the greatest interest and a vocation for the service, should consist of actual service during which they will be expected to show that they possess all the requisite qualifications. They should also be offered an opportunity to attend more advanced training courses in psychology, criminology, penal law, penology and related subjects.

XVIII. Directors or executive staff

(1) As methods vary greatly from country to country at the present time, the necessity for adequate training, which directors and assistant directors should have received prior to their appointment in conformity with paragraph XIII above, should be recognized as a general rule.

(2) Where persons from the outside with no previous experience of the work but with proved experience in similar fields are recruited as directors or assistant directors, they should, before taking up their duties, receive theoretical training and gain practical experience of prison work for a reasonable period, it being understood that a diploma granted by a specialized vocational school or a university degree in a relevant subject may be considered as sufficient theoretical training.

(๕) ระยะที่ ๓ เป็นระยะที่ประสงค์จะให้ผสมครุภัณฑ์งาน ซึ่งจบการ
อบรม ๒ ระยะ มาด้วยกัน และให้แสดงให้เห็นความสนใจมากที่สุด
ในงาน และความปรารถนาที่จะปฏิบัติงานนั้นเป็นอาชีพได้เข้าปฏิบัติหน้าที่จริง ๆ
ระหว่างนี้เป็นระยะที่คาดหมายว่า เขาจะได้พิสูจน์ให้เห็นคุณสมบัติความสามารถ
สมกับที่เขาเป็นจะต้องมีทั้งควรให้โอกาสเขาเข้ารับการอบรมส่งขึ้นไปอีก ในวิชา
จิตวิทยา อาชญาวิทยา กฎหมายอาญา ทัณฑวิทยา และวิชาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

๑๘. ผู้บัญชาการเรือนจำ และเจ้าหน้าที่รับผิดชอบบริหาร
งานราชทัณฑ์

(๑) ในทุกวันนี้ แต่ละประเทศย่อมมีวิธีการแตกต่างกันมาก จึงเป็น
การจำเป็นที่ผู้บัญชาการเรือนจำ และผู้ช่วยจะต้องได้รับการฝึกฝนอย่างดี
ก่อนแต่งตั้ง ตามที่กล่าวไว้ในข้อกำหนด ข้อ ๑๓ แล้ว หลักการนี้ควรจะได้
รับรองถือปฏิบัติอย่างขบขันคืบหน้า ๆ ไป

(๒) บุคคลภายนอกซึ่งขาดความชัดเจนงานเรือนจำ แต่พิสูจน์
ให้เห็นความชัดเจน ในงานที่มีลักษณะคล้ายคลึงงานเรือนจำมาแล้วถ้าจะให้
ดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการเรือนจำหรือผู้ช่วย ควรจะได้รับการอบรมภาคทฤษฎี
และเพิ่มความชัดเจนจากการได้ทำงานเรือนจำจริง ๆ ช่วงระยะเวลาพอสมควร
ก่อนให้เข้าปฏิบัติงานตามตำแหน่ง ประกาศนียบัตรของสำนักศึกษาวินิจฉัย
เฉพาะอย่าง หรือปริญญาของมหาวิทยาลัย ในวิชาที่ตรงกับที่ต้องการ อาจ
ได้รับพิจารณาเทียบเท่าผู้มีความรู้ในภาคทฤษฎีเท่านั้น

XIX. Specialized staff

The initial training to be required from specialized staff is determined by the conditions of recruitment, as described in paragraph XIV above.

XX. Regional training institutes for prison personnel

The establishment of regional institutes for the training of the staff of penal and correctional institutions should be encouraged.

XXI. Physical training and instruction in the use of arms

(1) Prison officers shall be given special physical training to enable them to restrain aggressive prisoners by the means prescribed by the authorities in accordance with the relevant rules and regulations.

(2) Officers who are provided with arms shall be trained in their use and instructed in the regulations governing their use.

XXII. In-service training

(1) After taking up their duties and during their career, staff should maintain and improve their knowledge and professional capacity by attending advanced courses of in-service training which are to be organized periodically.

๑๕. ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะสาขาวิชา

เจ้าพนักงานผู้เชี่ยวชาญเฉพาะสาขาวิชา จะต้องรับการฝึกอบรม
เบื้องต้น ดังที่ปรากฏในเงื่อนไขของการรับสมัครบุคคลบรรจุเข้ารับราชการ
ตามข้อกำหนด ข้อ ๑๔ แล้ว

๒๐. สถานอบรมเจ้าพนักงานเรือนจำส่วนภูมิภาค

ควรจะสนับสนุน ให้จัดตั้งสถานอบรมเจ้าพนักงานเรือนจำส่วน
ภูมิภาคขึ้น

๒๑. พลศึกษาและการฝึกอาวุธ

(๑) ควรให้เจ้าพนักงานเรือนจำฝึกพลศึกษาเป็นพิเศษ เพื่อให้
สามารถยับยั้งการเกะกะระรานของผู้ต้องขัง ด้วยวิธีการที่ได้กล่าวมาแล้ว
ข้างต้น และภายในบังคับของผู้นำนาย และไม่ขัดต่อระเบียบของคหบดีทวงไว้

(๒) เจ้าพนักงานเรือนจำซึ่งทางการจ่ายอาวุธให้ จะต้องได้รับการ
ฝึกวิธีใช้อาวุธให้แน่น และศึกษากฎข้อบังคับที่เกี่ยวกับการใช้อาวุธนั้นด้วย

๒๒. การฝึกอบรมข้าราชการ

(๑) เมื่อเป็นข้าราชการประจำการถาวรแล้ว ในระหว่างปฏิบัติหน้าที่
เจ้าพนักงานเรือนจำควรจะศึกษา และหาทางเพิ่มพูนความรู้และความ
สามารถในวิชาชีพของตน โดยรับการฝึกอบรมเกี่ยวกับงานในหน้าที่ ซึ่งทาง
การจักขึ้นเป็นครั้งคราว

(2) The in-service training of custodial staff should be concerned with questions of principle and technique rather than solely with rules and regulations.

(3) Whenever any type of special training is required it should be at the expense of the State and those undergoing training should receive the pay and allowances of their grade. Supplementary training to fit the officer for promotion may be at the expense of the officer and in his own time.

XXIII. Discussion groups, visits to institutions, seminars for senior personnel

(1) For senior staff, group discussions are recommended on matters of practical interest rather than on academic subjects, combined with visits to different types of institutions, including those outside the penal system. It would be desirable to invite specialists from other countries to participate in such meetings.

(2) It is also recommended that exchanges be organized between various countries in order to allow senior personnel to obtain practical experience in institutions of other countries.

(๒) การฝึกอบรมข้าราชการที่ทำหน้าที่ควบคุมนั้น ควรให้หนัก
ไปในปัญหาเกี่ยวกับหลักการและวิธีการดำเนิน (เทคนิค) ยิ่งกว่าอบรม
ข้อบังคับหรือระเบียบเท่านั้น

(๓) รัฐควรเป็นผู้ออกค่าใช้จ่าย ในการจัดฝึกอบรมข้าราชการไม่ว่า
แบบใด และเจ้าพนักงานเรือนจำเข้ารับการอบรม คงได้รับเงินเดือนและ
เบี้ยเลี้ยงตามชนของตน อนึ่ง ควรจัดให้มีการอบรมเพิ่มเติมพิเศษเพื่อสอบ
เลื่อนวิทยฐานะ โดยให้ผู้เข้ารับการอบรมเสียค่าใช้จ่ายเองและอบรมนอก
เวลาราชการ

๒๓. การอภิปรายหมู่ การเข้าชมทัศนสถาน การสัมมนา
สำหรับเจ้าหน้าที่ชั้นสูง

(๑) ขอเสนอแนะให้เจ้าหน้าที่เรือนจำชั้นสูง ได้มีการอภิปรายหมู่ใน
หัวข้อเรื่องการศึกษาปฏิบัติงานจริง ๆ ยิ่งกว่าอภิปรายเรื่องหลักวิชา ให้ได้เข้าชม
ทัศนสถานแบบต่าง ๆ รวมทั้งสถานนอกสังกัดกรมราชทัณฑ์ ทั้งนี้ สัมควร
เชิญเชิญผู้เชี่ยวชาญจากประเทศอื่น ๆ มาร่วมประชุมแลกเปลี่ยนความคิดเห็น
เห็นกันด้วย

(๒) ขอเสนอแนะให้จัดดำเนินการแลกเปลี่ยนข้าราชการ ชั้นสูง
ระหว่างประเทศต่าง ๆ เพื่อได้รับความรู้จากประสบการณ์ปฏิบัติงานเรือนจำของ
ประเทศอื่น ๆ

XXIV. Joint consultation, visits and meetings for all grades of staff

(1) Methods of joint consultation should be established to enable all grades of prison personnel to express their opinion on the methods used in the treatment of prisoners. Moreover, lectures, visits to other institutions and, if possible, regular seminars should be organized for all categories of staff.

(2) It is also recommended that meetings should be arranged at which the staff may exchange information and discuss questions of professional interest.

Annex

Recommendations on open Penal and Correctional institutions

I. An open institution is characterized by the absence of material or physical precautions against escape (such as walls, locks, bars, armed or other special security guards), and by a system based on self-discipline and the inmate's sense of responsibility towards the group in which he lives. This system encourages the inmate to use the freedom accorded to him without abusing it. It is these characteristics which distinguish the open institution from other types of institutions, some of which are run on the same principles without, however, realizing them to the full.

๒๔. การร่วมปรึกษาหารือ การเข้าชมสถานที่ และการประชุมเจ้าพนักงานเรือนจำทุกชั้น

(๑) ควรจัดให้มีวิธีการร่วมปรึกษาหารือระหว่างเจ้าพนักงานเรือนจำทุกชั้น เพื่อเปิดโอกาสแสดงออกซึ่งความคิดเห็น วิธีการต่าง ๆ ที่ใช้ปฏิบัติ ตลอดจนซึ่ง นอกจากนั้นควรจัดให้มีปาฐกถา การเข้าชมสถานอื่น ๆ และควรจัดให้มีการสัมมนาเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ ในระหว่างเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ทุก ๆ ประเภท เท่าที่สามารถจะจัดทำได้

(๒) ขอเสนอแนะให้เปิดการประชุม เจ้าพนักงานเรือนจำ เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ความชำนาญ และอภิปรายปัญหาที่เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานเรือนจำ

ภาคผนวก

ข้อเสนอแนะเรื่องเรือนจำเปิดและสถานฝึกอบรม

๑. ลักษณะเด่นของเรือนจำเปิด คือ ไม่มีวัตถุหรือเครื่องขังกั้นการหลบหนี (เช่น กำแพง คุขังเหล็ก อาวุธ หรือสิ่งกีดขวางทึบตัน เป็นพิเศษอื่น ๆ) มีแต่ระบบการกักขังให้ผู้ที่ต้องขังได้รักษาวินัยของตนเอง และสำนึกในความรับผิดชอบต่อหมู่คณะที่ตนอยู่ร่วมกัน ระบบนี้ส่งเสริมให้ผู้ต้องขังได้รู้จักใช้เสรีภาพที่ได้มอบให้ โดยไม่เอาไปใช้ในทางที่ผิด ลักษณะดังกล่าวทำให้เรือนจำเปิดแตกต่างจากเรือนจำประเภทอื่นซึ่ง บางเรือนจำก็อาศัยหลักดำเนินการอย่างเดียวกันนี้ แต่ก็ยังไม่แน่ว่าจะได้ผลสัมความมุ่งหมาย

II. The open institution ought, in principle, to be an independent establishment; it may, however, where necessary, form a separate annex to an institution of another type.

III. In accordance with each country's prison system, prisoners may be sent to such an institution either at the beginning of their sentence or after they have served part of it in an institution of a different type.

IV. The criterion governing the selection of prisoners for admission to an open institution should be, not the particular penal or correctional category to which the offender belongs, nor the length of his sentence, but his suitability for admission to an open institution and the fact that his social readjustment is more likely to be achieved by such a system than by treatment under other forms of detention. The selection should, as far as possible, be made on the basis of a medico-psychological examination and a social investigation.

V. Any inmate found incapable of adapting himself to treatment in an open institution or whose conduct is seriously detrimental to the proper control of the institution or has an unfortunate effect on the behaviour of other inmates should be transferred to an institution of a different type.

VI. The success of an open institution depends on the fulfilment of the following conditions in particular:

๒. ว่าโดยหลักการแล้ว เรือนจำเปิดควรเป็นหน่วยอิสระ อย่างไร
กตก ถ้าจำเป็นอาจแยกส่วนใดส่วนหนึ่งของเรือนจำแยกอื่น ๆ แล้วจัดเป็น
เรือนจำเปิดก็ได้

๓. อาจส่งผู้ต้องขังไปยังเรือนจำเปิด ตั้งแต่ระยะแรกถูกพิพากษา
ลงโทษ หรือต้องคุมขังรับโทษอยู่ ณ เรือนจำแยกอื่นมาชั่วคราวระยะเวลาหนึ่งแล้ว
ก็ได้ ทั้งนี้แล้วแต่ระบบการราชทัณฑ์ของแต่ละประเทศ

๔. หลักเกณฑ์การพิจารณาคัดเลือกผู้ต้องขังส่งไปเรือนจำเปิด ไม่
ควรเจาะจงเลือกจากทัศนสถานหรือสถานฝึกอบรมประเภทหรือ แห่งหนึ่งแห่ง
ใด ไม่ถือกำหนดโทษสั้นยาวเป็นเกณฑ์เท่านั้น แต่จะต้องพิจารณาถึงความ
เหมาะสมที่เขาจะอยู่เรือนจำเปิดได้หรือไม่ และการปรับตัวของเขาให้เข้ากับ
สังคมจะทำให้สำเร็จผลดีกว่าที่จะคุมขังเขาไว้ในเรือนจำอื่น การคัดเลือกผู้
ต้องขังส่งไปเรือนจำเปิดนั้น ควรดำเนินการตามหลักการตรวจสอบทางแพทย์
ทางจิตใจ และการสืบประวัติความเป็นอยู่ในทางสังคมเท่าที่สามารถทำได้

๕. ผู้ต้องขังคนใดที่ไม่สามารถปรับตัวของเขาให้เข้ากับเรือนจำเปิดได้
หรือมีความประพฤติเลวร้ายอย่างร้ายแรงต่ออำนาจบังคับบัญชาอันชอบของ
เรือนจำ หรือประพฤติดนเลวต่อเพื่อนผู้ต้องขังด้วยกัน ควรย้ายไปไว้
เรือนจำแยกอื่นเสีย

๖. ความสำเร็จในการดำเนินการเรือนจำเปิด ขึ้นอยู่กับสิ่งต่าง ๆ
ดังต่อไปนี้ โดยเฉพาะ

(a) If the institution is situated in the country, it should not be so isolated as to obstruct the purpose of the institution or to cause excessive inconvenience to the staff.

(b) With a view to their social rehabilitation, prisoners should be employed in work which will prepare them for useful and remunerative employment after release. While the provision of agricultural work is an advantage, it is desirable also to provide workshops in which the prisoners can receive vocational and industrial training.

(c) If the process of social readjustment is to take place in an atmosphere of trust, it is essential that the members of the staff should be acquainted with and understand the character and special needs of each prisoner and that they should be capable of exerting a wholesome moral influence. The selection of the staff should be governed by these considerations.

(d) For the same reason, the number of inmates should remain within such bounds as to enable the director and senior officers of the staff to become thoroughly acquainted with each prisoner.

ก. ถ้าเรอนจำเริญตั้งอยู่ในชนบท ก็ไม่ควรอยู่โดดเดี่ยวจน
เป็นอุปสรรคขัดขวางวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งเรอนจำเริญ หรือเป็นเหตุให้
เจ้าพนักงานขาดความสะดวกในการดำรงชีวิตอย่างมาก

ข. ในทรรศนะที่จะพึงประสงค์ซึ่งให้กลับเข้าสู่สังคมได้โดย
ปกติ ควรให้เขาได้ทำงานชนิดที่จะเตรียมตัวเขาให้พร้อมจะเผชิญกับงาน
อันเกิดประโยชน์และได้ค่าจ้างจริง ๆ เมื่อพ้นโทษ แม้ว่าเกษตรกรรมจะเป็น
งานได้ประโยชน์มาก ก็ควรจัดให้มีโรงงานไว้สำหรับผู้ต้องซึ่ง ได้ศึกษาชีพ
ในค่านอกสหกรณ์ด้วย

ค. หากมวธิการที่จะอบรมผู้ต้องซึ่งให้ปรับตัวเข้ากับสังคมได้
ด้วยความเชื่อถ้อยไว้วางใจแล้ว การคัดเลือกเจ้าพนักงานเรอนจำเริญ ควร
ดำเนินการพิจารณาให้ได้คุณลักษณะสำคัญที่จะทำความมั่นคงมั่นคงกับใจคอ
และเข้าใจความต้องการพิเศษของผู้ต้องซึ่งแต่ละคน เพื่อว่า เจ้าพนักงาน
จะได้ใช้ความสามารถซึ่งผู้ต้องซึ่งให้มีความเหมาะสม

ง. โดยเหตุผลอย่างเดียวกัน ผู้ต้องซึ่งจะต้องมีจำนวนไม่
เกินความสามารถของผู้อยู่อาศัยและเจ้าหน้าที่ของเรอนจำเริญ จะทำ
ความรู้จักมั่นคงสนิทสนมได้ทั่วถึง

(e) It is necessary to obtain the effective co-operation of the public in general and of the surrounding community in particular for the operation of open institutions. For this purpose it is therefore, among other things, necessary to inform the public of the aims and methods of each open institution, and also of the fact that the system applied in it requires a considerable moral effort on the part of the prisoner. In this connexion, local and national media of information may play a valuable part.

VII. In applying the system of open institutions each country, with due regard for its particular social, economic and cultural conditions, should be guided by the following observations:

(a) Countries which are experimenting with the open system for the first time should refrain from laying down rigid and detailed regulations in advance for the operation of open institutions;

(b) During the experimental stage they should be guided by the methods of organization and the procedure already found to be effective in countries which are more advanced in this respect.

VIII. While in the open institution the risk of escape and the danger that the inmate may make improper use of his contacts with the outside world are admittedly greater than in other types of penal institutions, these disadvantages are amply outweighed by the following advantages, which make the open institution superior to the other types of institution:

๖. ในการปฏิบัติงานของเรือนจำเปิด จำเป็นที่จะต้องได้รับความร่วมมืออย่างแท้จริงจากประชาชนโดยทั่วไป และโดยเฉพาะอย่างยิ่งจากผู้ที่ทำงานเรือนจำรอบ ๆ บริเวณเรือนจำ เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ จำเป็นจะต้องแถลงให้ประชาชนได้ทราบความมุ่งหมาย และวิธดำเนินการของเรือนจำเปิดแต่ละแห่ง และความจริงที่ว่า ระบบงานเรือนจำต้องอาศัยวิริยะอุตสาหะทางศีลธรรมของผู้ต้องขังอย่างอกุศลยิ่ง อนึ่งการสื่อสารประจำท้องถิ่นหรือของชาติอาจช่วยเหลืองานด้านนี้ได้เป็นอย่างดี

๗. เมื่อพิจารณาความเป็นอยู่ในทางสังคม เศรษฐกิจ และวัฒนธรรมแต่ละประเทศแล้ว มีข้อสังเกตให้เป็นมรรคอุเทศในการใช้ระบบเรือนจำเปิดดังนี้

ก. ประเทศที่เพิ่งทดลองระบบเรือนจำเปิดในระยะแรก ควรเว้นการออกกฎข้อบังคับที่ตายตัวและละเอียดถึง วัฏว่งหน้า

ข. ในระยะแห่งการทดลอง ควรอาศัยวิถีการทำงาน และวิธดำเนินงานของประเทศที่ได้ประสบผลสำเร็จในทำนองนี้ และกำลังก้าวหน้าต่อไป มาเป็นแนวทาง

๘. แม้ว่าเรือนจำเปิดจะเป็นงานที่เสี่ยงต่อการหลบหนีของผู้ต้องขังและความเสื่อมเสีย ที่เกิดจากผู้ต้องขังติดต่อกับโลกภายนอกได้มากกว่าเรือนจำแบบอื่น ข้อเสียหายดังกล่าวก็ไม่พอที่จะลบล้างคุณประโยชน์ที่เกิดจากเรือนจำเปิดอันมีอยู่ในระดับเหนือกว่าเรือนจำรูปอื่น คุณประโยชน์มีดังนี้

(a) The open institution is more favourable to the social readjustment of the prisoners and at the same time more conducive to their physical and mental health.

(b) The flexibility inherent in the open system is expressed in a liberalization of the regulations; the tensions of prison life are relieved and discipline consequently improves. Moreover, the absence of material and physical constraint and the relations of greater confidence between prisoners and staff tend to create in the prisoners a genuine desire for social readjustment.

(c) The conditions of life in open institutions resemble more closely those of normal life. Consequently, desirable contacts can more easily be arranged with the outside world and the inmate can thus be brought to realize that he has not severed all links with society; in this connexion it might perhaps be possible to arrange, for instance, group walks, sporting competitions with outside teams, and even individual leave of absence, particularly for the purpose of preserving family ties.

(d) The same measure is less costly if applied in an open institution than in an institution of another type, in particular because of lower building costs and, in the case of an agricultural institution, the higher income obtained from cultivation, if cultivation is organized in a rational manner.

ก. เรือนจำเปิดทำให้ผู้ต้องขัง ปรับตัวเข้ากับสังคมได้ง่ายกว่า และในขณะเดียวกัน สุขภาพทางกายและจิตของผู้ต้องขังก็สมบูรณ์กว่า

ข. กฎข้อบังคับที่หย่อนได้ในระบบเรือนจำเปิด แสดงให้เห็น ความมีอิสระเสรี ภายในกรอบระเบียบ ข้อบังคับ ความตึงเครียดของชีวิต เรือนจำจะเบาบาง และระเบียบวินัยกักขัง นอกจากนั้น เมื่อส่งกักขังร่างกาย หายไปจากสายตา และความสัมพันธ์ที่ก่อปรักด้วย ความไว้วางใจอย่างยิ่ง ระหว่างผู้ต้องขังและเจ้าพนักงาน ได้โน้มน้าวให้ผู้ต้องขังเกิดความปรารถนา อย่างจริงใจที่จะกลับตนเป็นพลเมืองที่ดีต่อไป

ค. ความเป็นไปได้ในเรือนจำเปิด มีสภาพละม้ายการดำรงชีวิต ปกติมาก เช่น มีโอกาสติดต่อกับบุคคลภายนอกได้ง่าย และผู้ต้องขัง ตระหนักแก่ใจได้ว่า เขามิได้ถูกเข้มนวคทวคชนในการติดต่อกับสังคมแต่ ประการใด ในบางกรณี อาจจัดให้มีกิจกรรมต่าง ๆ เช่น เล่นเป็นหมู่ แข่งขันกีฬา กับคณะบุคคลภายนอก แม้แต่ให้ลาไปบ้านได้ตามลำพัง โดยเฉพาะอย่าง ยิ่งเพื่อผูกเกลียวสัมพันธ์กับครอบครัวให้กระชับไว้

ง. การปฏิบัติดังกล่าวแล้วในเรือนจำเปิด ย่อมสิ้นค่าใช้จ่าย น้อยกว่าที่สถานขังอื่น โดยเฉพาะค่าปลูกสร้างอาคารก็ถูกกว่า และใน กรณีดำเนินงานกิจกรรมด้วยก็ยังมีรายได้สูง ถ้าจัดการเพาะปลูกให้ถูกหลัก วิชาและชอบด้วยเหตุผล

IX. In conclusion, the United Nations Congress on the Prevention of Crime and the Treatment of Offenders.

(a) Considers that the open institution marks an important step in the development of modern prison systems and represents one of the most successful applications of the principle of the individualization of penalties with a view to social readjustment;

(b) Believes that the system of open institutions could contribute to decreasing the disadvantages of short term sentences of imprisonment;

(c) Consequently recommends the extension of the open system to the largest possible number of prisoners, subject to the fulfilment of the conditions set forth in the foregoing recommendations;

(d) Recommends the compilation of statistics supplemented by follow-up studies conducted, in so far as possible, with the help of independent scientific authorities, which will make it possible to assess, from the point of view of recidivism and social rehabilitation, the results of treatment in open institutions.

---

๕. สรุปผลการประชุมสมัชชาใหญ่สหประชาชาติ ว่าด้วยการข่มขู่กัน
อาชญากรรมและการปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิด

ก. เห็นว่า เรือนจำเปิด เป็นขั้นสำคัญในการพัฒนาระบบ
เรือนจำปัจจุบัน และแสดงให้เห็นว่า เป็นวิธีหนึ่งที่น่าหลักการลงโทษเป็นราย
บุคคลเพื่อปรับคนให้เข้ากับสังคม มาใช้ปฏิบัติจนประสบผลสำเร็จอย่างงดงาม

ข. เชื่อแน่ว่า ระบบเรือนจำเปิดจะมีส่วนลดความเสียหาย
หรือผลเสียของโทษจำคุกในระยะสั้นลง

ค. ดังนั้น ขอเสนอแนะให้ขยายการดำเนินงานเรือนจำเปิด
โดยให้เพิ่มปริมาณผู้ต้องขังให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ทั้งนี้ ภายในบังคับ
แห่งเงินที่ได้ออกเสนอมาก่อนแล้ว

ง. ขอเสนอแนะให้รวบรวมสถิติ โดยวิธีการศึกษาแบบติดตาม
ผลเท่าที่จะทำได้ โดยอาศัยความร่วมมือของเจ้าหน้าที่ฝ่ายวิชาการอิสระ
ซึ่งจะทำให้สามารถประเมินผลงานในส่วนที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดซ้ำ
และการกลับตนเป็นพลเมืองดี เพื่อจะได้ทราบว่า การปรุงแต่งแก้ไขผู้ต้องขัง
ในเรือนจำเปิดได้ผลเพียงใด.

พิมพ์ที่โรงพิมพ์มหาดไทย กรมราชทัณฑ์
นายจำเนียร ยังพระเกษ ผู้พิมพ์และผู้โฆษณา

๒๐ พ.ค. ๒๕๐๔